

Jošua

¹ Poslije smrti Mojsija, sluge Jahvina, reče Jahve Jošui, sinu Nunovu, pomoćniku Mojsijevu:
² “Moj je sluga Mojsije umro; zato sada ustani, prijeđi preko toga Jordana, ti i sav taj narod, u zemlju koju dajem sinovima Izraelovim. ³ Svako mjesto na koje stupi vaša noga dajem vam, kao što obećah Mojsiju. ⁴ Od pustinje i od Libanona pa do Velike rijeke, rijeke Eufrata, i sve do Velikog mora na sunčanom zapadu - sve će to biti vaše područje. ⁵ Nitko neće odoljeti pred tobom u sve dane tvog života; ja ću biti s tobom, kao što sam bio s Mojsijem, i nikada te neću napustiti niti ću te ostaviti. ⁶ Budi odvažan i hrabar jer ćeš ti uvesti narod ovaj da primi u baštinu zemlju za koju se zakleh ocima njihovim da ću im je dati. ⁷ Samo budi odvažan i hrabar da sve učiniš vjerno prema naredbama koje ti je dao Mojsije, sluga moj. Ne skreći od toga ni desno ni lijevo da bi ti bilo sretno sve što poduzmeš. ⁸ Neka knjiga Zakona bude na ustima tvojim: razmišljaj o njoj danju i noću, kako bi vjerno držao sve što je u njoj napisano: samo ćeš tada biti sretan i uspjet ćeš u pothvatima. Nisam li ti zapovjedio: ⁹ odvaži se i budi hrabar? Ne boj se i ne strahuj, jer kuda god pođeš, s tobom je Jahve, Bog tvoj.” ¹⁰ Tada zapovijedi Jošua glavarima narodnim: ¹¹ “Prođite kroz tabor i proglasite puku ovu zapovijed: 'Spremite sebi brašnenice

jer ćete za tri dana prijeći preko Jordana da biste primili u posjed zemlju koju vam Jahve, Bog vaš, daje u baštinu.”¹² Zatim reče Jošua plemenu Rubenovu i Gadovu i polovini plemena Manašeova:¹³ “Sjetite se onoga što vam je zapovjedio Mojsije, sluga Jahvin, kada vam je rekao: 'Jahve, Bog vaš, hoće da počinete i daje vam ovu zemlju.’¹⁴ Vaše žene, djeca i stada mogu ostati u zemlji koju vam je dao Mojsije s onu stranu Jordana. Vi pak ratnici, za boj spremni, morate naoružani poći pred svojom braćom da im pomognete,¹⁵ sve dok Jahve ne dade da počinu i vaša braća, kao i vi, i dok ne zaposjednu zemlju koju im daje Jahve, Bog vaš. Tada se možete vratiti u zemlju koja vam pripada i koju vam je dao Jahvin sluga Mojsije, na drugoj strani Jordana, prema istoku sunca.”¹⁶ Oni odgovore Jošui: “Sve što nam zapovjediš, učinit ćemo, i kuda nas god pošalješ, poći ćemo.”¹⁷ Kao što smo slušali Mojsija, tako ćemo se pokoravati i tebi. Samo neka Jahve, Bog tvoj, bude s tobom kao što bijaše s Mojsijem!¹⁸ Tko se god usprotivi tvome glasu i ne poslušat tvojih riječi u svemu što mu zapovjediš neka bude pogubljen. Samo ti budi odvažan i hrabar!”

2

¹ Jošua, sin Nunov, posla potajno iz Šitima dvojicu uhoda s nalogom: “Idite, izvidite područje, osobito Jerihon.” Oni odu i stignu u kuću bludnice koja se zvala Rahaba i ondje prenoće.² To bude javljeno kralju jerihonskom: “Evo, stigoše noćas ovamo neki ljudi od sinova Izraelovih da

izvide zemlju.” ³ Tada kralj jerihonski poruči Rahabi: “Izvedi ljude koji su došli k tebi, koji su ušli u tvoj dom, jer su došli uhoditi svu zemlju.” ⁴ Ali žena uze ona dva čovjeka, sakri ih i reče: “Istina, ti su ljudi došli k meni, ali ja nisam znala odakle su. ⁵ Kada se u sumrak zatvarahu gradska vrata, oni odoše i ja ne znam kamo su krenuli. Požurite za njima jer ih još možete stići.” ⁶ A ona ih bijaše izvela na krov i sakrila pod netrveni lan što ga je ondje razastrla. ⁷ I požure se ljudi u potjeru za njima, prema Jordanu, sve do prijelaza preko rijeke; a kad je potjera izišla, zatvore se za njima gradska vrata. ⁸ Dok još oni gore ne bijahu zaspali, popne se Rahaba k njima na krov ⁹ i reče im: “Znam da vam je Jahve dao ovu zemlju, jer nas je sve uhvatio strah od vas i prezaju od vas svi žitelji ovoga kraja. ¹⁰ Jer čusmo kako je Jahve isušio vodu Crvenoga mora pred vama kada ste izašli iz Egipta, i ono što ste učinili dvojici kraljeva amorejskih s druge strane Jordana, Sihonu i Ogu, koje pogubiste. ¹¹ Kad smo čuli sve to, zastalo nam srce i nitko da smogne snage da vam se suprotstavi jer Jahve, Bog vaš - on je Bog gore na nebesima i dolje na zemlji. ¹² Zakunite mi se, dakle, Jahvom da ćete i vi učiniti milost domu oca moga, kao što i ja učinih milost vama, i dajte mi pouzdan znak ¹³ da ćete ostaviti na životu moga oca i moju majku, braću moju i sestre moje i sve njihovo i da ćete nas izbaviti od smrti.” ¹⁴ Odgovoriše joj ljudi: “Životom svojim jamčimo za vas, samo ako nas ne izdate. Kad

nam Jahve dade zemlju, iskazat ćemo ti milost i vjernost.”¹⁵ Rahaba ih zatim spusti po konopu kroz prozor jer joj je kuća bila uz bedem i ona je do bedema stanovala.¹⁶ Još im reče: “Pođite prema gori da vas potjera ne nađe i krijte se ondje tri dana dok se progonitelji ne vrate, a onda idite svojim putem.”¹⁷ Ljudi joj odgovore: “Evo, ovako ćemo ti ispuniti zakletvu kojom si nas zaklela: ¹⁸ kad uđemo u zemlju, posluži se ovim znakom: priveži ovu crvenu vrpцу za prozor kroz koji nas spuštaš i sakupi kod sebe, u kući, svoga oca, i svoju majku, i svoju braću, i svu svoju rodbinu.”¹⁹ Tko god od vas stupi van preko praga tvoje kuće, krv njegova na glavu njegovu: nije krivnja na nama - sam je krivac svojoj smrti; a tko ostane s tobom u kući, krv njegova neka padne na glave naše - mi ćemo biti krivci ako ga se tko rukom dotakne.”²⁰ Ako pak izdaš ovu našu stvar, slobodni smo od zakletve kojom si nas zaklela.”²¹ A ona odgovori: “Neka bude kako rekoste!” Tada ih pusti i oni odoše, a ona zaveza na prozor crvenu vrpću.²² Oni odoše i dođoše u goru i ondje ostadoše tri dana dok se ne vrati potjera; tražila ih je potjera na svim putovima, ali ih nije nigdje našla.”²³ Tada se vrate i one dvije uhode: siđu s gore, prijeđu preko rijeke i dođu k Jošui, sinu Nunovu, te ga izvijeste o svemu što im se dogodilo.”²⁴ I rekoše Jošui: “Jahve nam je svu tu krajinu predao u ruke; sve je njezine stanovnike uhvatio strah pred nama.”

3

¹ Urani Jošua i sa svim sinovima Izraelovim

krene od Šitima. I stignu do Jordana pa ondje prije prelaza prenoće. ² Poslije tri dana prođu starješine kroz tabor i zapovjede puku: ³ “Čim ugledate Kovčeg saveza Jahve, Boga vašega, i svećenike levite koji ga nose, krenite svi sa svoga mjesta i pođite za njim. ⁴ Tako ćete znati put kojim vam je ići, jer tim putem još nikada niste išli. Ali između vas i Kovčega neka bude razmak do dvije tisuće lakata. I da mu se niste približili.” ⁵ A Jošua zapovjedi narodu: “Posvetite se za sutra, jer će sutra Jahve učiniti čudesa među vama.” ⁶ A svećenicima Jošua zapovjedi: “Dignite Kovčeg saveza i nosite ga pred narodom.” I digoše Kovčeg saveza i poniješe ga pred narodom. ⁷ Jahve reče Jošui: “Danas te počinjem uzvisivati pred očima svega Izraela, neka znaju da sam s tobom kao što bijah s Mojsijem. ⁸ Ti pak zapovjedi svećenicima koji nose Kovčeg saveza: 'Kada stignete do voda jordanskih, u Jordanu se samom zaustavite.'” ⁹ Tada reče Jošua Izraelcima: “Pridite i čujte riječi Jahve, Boga svojega.” ¹⁰ I reče Jošua: “Po ovomu ćete spoznati da je među vama Bog živi: on će goniti ispred vas Kanaance, Hetite, Hivijske, Perizane, Girgašane, Amorejce i Jebusejce. ¹¹ Evo, Kovčeg saveza Gospodara sve zemlje proći će pred vama preko Jordana. ¹² Izaberite odmah dvanaest ljudi iz plemena Izraelovih, po jednoga iz svakoga plemena. ¹³ Čim stopala svećenika koji nose Kovčeg Jahve, Gospodara sve zemlje, stupe u Jordan, razdijelit će se voda Jordana, i ona što teče odozgo ustavit će se kao

nasip.”¹⁴ Kad je narod krenuo iz svojih šatora da prijeđe preko Jordana, ponesu svećenici Kovčeg saveza pred njim.¹⁵ A kad su nosači Kovčega stigli do Jordana i kada su svećenici koji su nosili Kovčeg zagazili u vodu na obali - a bilo je vrijeme žetve kad se Jordan prelijeva preko svojih obala -¹⁶ voda što je tekla odozgo daleko se, poput nasipa, ustavila kod grada Adame, koji se nalazi kraj Sartana; a voda što je otjecala dolje u Arapsko ili Slano more sasvim je otekla i narod je prelazio prema Jerihonu.¹⁷ Svećenici koji su nosili Kovčeg saveza Jahvina stajahu na suhu usred Jordana i prelažaše Izrael po suhu sve dok sav narod ne prijeđe preko rijeke.

4

¹ Pošto je sav narod prešao preko Jordana, reče Jahve Jošui: ² “Izaberite iz naroda dvanaest ljudi, od svakoga plemena po jednoga,³ i zapovjedite im: 'Dignite odavde, iz sredine Jordana - s mjesta gdje stoje noge svećenika - dvanaest kamenova koje ćete ponijeti sa sobom i položiti na mjestu gdje budete noćas prenoćili.’”⁴ Tada pozva Jošua dvanaest ljudi koje je bio izabrao između sinova Izraelovih, iz svakoga plemena po jednoga čovjeka,⁵ i reče im: “Idite pred Kovčeg Jahve, Boga svoga, u sredinu Jordana, i neka svaki donese na svojim ramenima po jedan kamen prema broju plemena Izraelovih.⁶ To će biti na spomen među vama. Kad vas jednoga dana budu pitala vaša djeca: 'Što vam znače ovi kamenovi?'⁷ reći ćete im: 'Voda se Jordana razdijelila pred Kovčegom saveza

Jahvina kad je prelazio preko Jordana.' I ovo će kamenje biti vječni spomen sinovima Izraelovim.”⁸ Izraelci učine kako im je zapovjedio Jošua, uzmu dvanaest kamenova iz sredine Jordana, prema broju plemena Izraelovih, kako je Jahve naredio Jošui: prenesu ih do svoga noćišta i polože ondje.⁹ Zatim Jošua postavi usred Jordana dvanaest kamenova na mjesta gdje su stajale noge svećenika koji su nosili Kovčeg saveza. Ondje stoje i danas.¹⁰ Svećenici koji su nosili Kovčeg saveza stajali su usred Jordana, sve dok se nije izvršilo sve što je Jahve zapovjedio Jošui da narod izvrši, sasvim onako kao što Mojsije bijaše naredio Jošui. A narod je žurno prelazio.¹¹ Pošto je sav narod prešao, prijeđu i svećenici s Kovčegom saveza Jahvina i krenu pred narodom.¹² Tada sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova u bojnoj opremi stanu na čelo sinova Izraelovih, kao što im bijaše zapovjedio Mojsije.¹³ Oko četrdeset tisuća naoružanih ljudi prešlo je pred Jahvom da se bori na Jerihonskim poljanama.¹⁴ Toga dana uzvisi Jahve Jošuu pred svim Izraelom i svi ga se bojahu, kao nekoć Mojsija, u sve dane njegova života.¹⁵ Jahve reče Jošui:¹⁶ “Zapovjedi svećenicima koji nose Kovčeg saveza neka izađu iz Jordana.”¹⁷ Tada Jošua zapovjedi svećenicima: “Izađite iz Jordana!”¹⁸ A čim su svećenici koji su nosili Kovčeg saveza Jahvina izašli isred Jordana i stali nogama na suho, vrate se vode Jordana na svoje mjesto i poteku kao i prije preko svojih obala.¹⁹ Narod je

izašao iz Jordana desetog dana prvoga mjeseca. Tada se utaborio u Gilgalu, istočno od Jerihona. ²⁰ A onih dvanaest kamenova što su ih uzeli sa sobom iz Jordana, Jošua postavi u Gilgalu. ²¹ Tada reče Izraelcima: “Ako potomci vaši upitaju jednoga dana svoje očeve: 'Što znači ovo kamenje?' - ²² vi ih poučite ovako: 'Izrael je ovdje po suhu prešao preko Jordana ²³ jer je Jahve, Bog vaš, osušio pred vama vodu Jordana dok ne prijedoste, kao što je učinio Jahve, Bog vaš, s Morem crvenim kad ga je osušio pred nama dok ne prijedosmo. ²⁴ A sve to, da bi znali svi narodi zemlje koliko je moćna ruka Jahvina, i vi sami da se svagda bojite Jahve, Boga svoga.”

5

¹ Pošto su čuli svi kraljevi amorejski na zapadnoj strani Jordana i svi kraljevi kanaanski koji bijahu uz more da je Jahve osušio Jordan pred Izraelcima dok ne prijedošu, zastade im srce i nestade im junaštva pred Izraelcima. ² U to vrijeme Jahve reče Jošui: “Načini sebi kamene noževe i ponovo obreži Izraelce.” ³ Jošua načini sebi kamene noževe i obreza Izraelce na brežuljku Aralotu. ⁴ A evo zašto ih je Jošua obrezao: sve ljudstvo što je izišlo iz Egipta, sve što mogaše nositi oružje, pomrlo je na putu kroz pustinju. ⁵ Svi oni bijahu obrezani, ali nije bio obrezan nitko koji se rodio na putu kroz pustinju, poslije izlaska iz Egipta, ⁶ jer su četrdeset godina Izraelci lutali pustinjom dok ne pomriješe svi za oružje sposobni koji bijahu izišli iz Egipta; nisu slušali glasa Jahvina te im se

Jahve zakleo da njihove oči neće vidjeti zemlju koju je obećao njihovim ocima - zemlju u kojoj teče mlijeko i med. ⁷ Na njihovo je mjesto podigao sinove njihove i njih je Jošua obrezao: nisu bili obrezani jer se na putu nije obrezivalo. ⁸ Kad je bio obrezan sav narod, počivali su u taboru sve dok nisu ozdravili. ⁹ Tada reče Jahve Jošui: “Danas skidoh s vas sramotu egipatsku.” I prozva se ono mjesto Gilgal sve do naših dana. ¹⁰ Izraelci se, dakle, utaboriše u Gilgalu i ondje na Jerihonskim poljanama proslaviše Pashu uvečer četrnaestoga dana u mjesecu. ¹¹ A sutradan poslije Pashe, upravo toga dana, blagovali su od uroda one zemlje: beskvasna kruha i pržena zrnja. ¹² I mŃana je prestala padati čim su počeli jesti plodove zemlje. Tako Izraelci nisu više imali mane, nego su se te godine hranili plodovima zemlje kanaanske. ¹³ Kad se Jošua približio gradu Jerihonu, podiže oči i ugleda čovjeka kako pred njim stoji s isukanim mačem u ruci. Jošua mu pristupi i upita ga: “Jesi li ti s nama ili s našim neprijateljima?” ¹⁴ A on odgovori: “Ne, ja sam vođa vojske Jahvine i upravo sam došao ...” Tada Jošua pade ničice, pokloni mu se i reče: “Što zapovijedaš Gospodaru, sluzi svome?” ¹⁵ A vođa vojske Jahvine odgovori Jošui: “Skinu obuću s nogu svojih, jer je sveto mjesto na kojem stojiš.” I Jošua učini tako.

6

¹ A Jerihon stajaše silno utvrđen i zatvoren pred sinovima Izraelovim. Nitko nije izlazio niti

je tko ulazio. ² Tada Jahve reče Jošui: “Evo, predajem ti u ruke Jerihon i kralja njegova s ratnicima. ³ Svi vi ratnici obiđite oko grada jedanput na dan. Tako činite šest dana. ⁴ A sedam svećenika neka nose pred Kovčegom sedam truba od ovnujskih rogova. Sedmoga dana obiđite sedam puta oko grada, a svećenici neka trube u trublje. ⁵ Pa kad otežući zatrube u rog ovnujski, neka sav narod, čim čuje glas trube, podigne silnu bojnu viku. I srušit će se gradski bedemi, a narod neka tada ulazi svaki odande gdje se nađe.” ⁶ Jošua, sin Nunov, pozva k sebi svećenike i reče im: “Uzmite Kovčeg saveza, a sedam svećenika neka ponese sedam truba od rogova ovnujskih pred Kovčegom Jahvinim.” ⁷ A narodu reče: “Pođite i obiđite oko grada, a ratnici neka idu pred Kovčegom Jahvinim.” ⁸ I bi kako je Jošua zapovjedio narodu. Pođe sedam svećenika noseći trube od rogova ovnujskih: trubili su u rogove, a Kovčeg Jahvin išaše za njima. ⁹ Ratnici pođoše pred svećenicima koji su trubili u trube, a zalaznica krenu za Kovčegom. Stupali su tako dok se glas truba razlijegao. ¹⁰ A narodu bijaše zapovjedio Jošua govoreći: “Ne vičite i ne dajte glasa od sebe i nijedna riječ neka se ne čuje iz vaših usta dok vam ne kažem: 'Vičite!' Tada neka odjekne bojna vika.” ¹¹ I naredi da Kovčeg Jahvin obiđe jednom oko grada pa da se vrate u tabor i ondje prenoće. ¹² Sutradan urani Jošua, a svećenici ponesu Kovčeg saveza. ¹³ A sedam svećenika koji su nosili sedam truba od rogova ovnujskih pođu pred Kovčegom Jahvinim. Idući trubili su u trube, ratnici išahu pred njima, a

zalaznica pak za Kovčegom Jahvinim dok su trube odjekivale. ¹⁴ Tako i drugog dana obiđu jednom oko grada pa se vrate natrag u tabor. Tako su činili šest dana. ¹⁵ A sedmoga dana zorom ustanu i obiđu oko grada istim onakvim redom sedam puta. Samo su toga dana obišli oko grada sedam puta. ¹⁶ Za sedmog obilaska snažno zatrube svećenici u rogove, a Jošua reče narodu: “Kličite bojne poklike jer vam je Jahve predao grad! ¹⁷ Grad neka bude 'herem' Jahvi - uklet i predan uništenju sa svime što je u njemu. Samo bludnica Rahaba da ostane živa i svi koji budu s njom u kući, jer je ona sakrila uhode koje smo poslali. ¹⁸ A čuvajte se svega ukletog u gradu da i sami ne budete prokleti što ste uzeli ukleto, jer biste time navukli prokletstvo na tabor i unesrećili ga. ¹⁹ Zato sve srebro i zlato, sve bakreno i željezno posuđe neka bude posvećeno Jahvi i pohranjeno u riznicu.” ²⁰ Tada povika narod i odjeknuše trube. Kada se zaori glas truba i bojni povici naroda, padoše bedemi i narod prodrije u grad, svatko odande gdje se našao, i osvojiše ga. ²¹ I tada izvršiše kletvu ništeći oštricom mača sve što bijaše u gradu: muško i žensko, staro i mlado, volove, ovce i magarad. ²² A onoj dvojici što su uhodili zemlju reče Jošua: “Idite u kuću one bludnice pa izvedite ženu sa svima njezinima, kako joj se zakleste.” ²³ I mladi ljudi, uhode, odoše te izvedoše Rahabu, njezina oca i njezinu majku, braću i svu rodbinu. Izvedoše sve njezine i smjestiše ih izvan izraelskog tabora. ²⁴ Spališe

grad i sve što bijaše u njemu: uzeše samo srebro, zlato, tučano i željezno posuđe i staviše u riznicu Doma Jahvina. ²⁵ Ali bludnicu Rahabu, svu njenu obitelj i sve njihovo poštedi Jošua. Ona ostade među Izraelcima sve do danas, jer je sakrila glasnike koje je poslao Jošua da uhode Jerihon. ²⁶ Tada izreče Jošua ovu kletvu: “Proklet bio pred licem Jahve čovjek koji pokušava da ponovo gradi Jerihon: gradio mu temelje na svom prvencu, podizao mu vrata na svome mezimcu!” ²⁷ Jahve je bio s Jošuom te se pronio glas o njemu po svoj zemlji.

7

¹ Ali se sinovi Izraelovi teško ogriješiše o “herem”, jer je Akan, sin Karmija, sina Zabdijeva, sina Zerahova, od plemena Judina, uzeo od ukletih stvari, i Jahve se razgnjevi na sinove Izraelove. ² Jošua pak posla ljude iz Jerihona u Aj, koji leži istočno od Betela, i reče im: “Uzidite onamo, izvidite kraj!” Ljudi odoše te izvidješe Aj. ³ Vrativši se k Jošui, rekoše mu: “Ne treba da onamo uzlazi sav narod; dvije do tri tisuće ljudi neka idu da osvoje Aj. Ne muči onamo sav narod, jer je ondje malo svijeta.” ⁴ Pođe onamo oko tri tisuće ljudi od svega naroda, ali su morali pobjeći pred onima iz Aja. ⁵ Ajani pobiše oko trideset i šest ljudi i tjerali su ih ispred svojih vrata do Šebarima: pobili su ih na strmini. Klonu tada srce narodu kao da mu je voda u žilama. ⁶ Razdrije Jošua haljine svoje i baci se ničice pred Kovčegom Jahvinim, i ostade

tako do večeri, on i starješine u Izraelu, posuvši glave pepelom. ⁷ Tada reče Jošua: “Jao, Gospode Jahve, zašto si preveo ovaj narod preko Jordana? Da nas predaš u ruke Amorejaca da nas pobiju? Kamo sreće da smo stali s onu stranu Jordana! ⁸ Oprosti, Gospode! Što drugo da rečem kad je Izrael okrenuo leđa pred svojim neprijateljima? ⁹ Ako to čuju Kanaanci i ostali žitelji zemlje, udružiti će se protiv nas da zbrišu ime naše sa zemlje. Što ćeš, dakle, učiniti za veliko ime svoje?” ¹⁰ A Jahve odgovori Jošui: “Ustani! Zašto si pao ničice? ¹¹ Izrael je sagriješio: prekršili su Savez kojim sam ih vezao. Zaista, uzeše ukleto, porobiše, posakrivaše i prisvojiše. ¹² I zato Izraelci ne mogu izdržati pred svojim neprijateljima, okreću leđa pred protivnicima jer su postali ukleti. Ja ne mogu više biti s vama ako iz svoje sredine ne maknete proklete. ¹³ Ustani! Sazovi narod na posvećenje i reci mu: Posvetite se za sutra, jer ovako govori Jahve, Bog Izraelov: 'Kletva je u tebi, Izraele; i nećeš izdržati pred svojim neprijateljima sve dok ne odstranite kletvu iz svoje sredine.' ¹⁴ Zato sutra zorom pristupite pleme za plemenom; iz plemena koje odredi Jahve prići će rod za rodom, a onda iz roda koji označi Jahve pristupiti će obitelj po obitelj, a iz obitelji koju označi Jahve pristupiti će čovjek za čovjekom. ¹⁵ I tko se tada nađe s ukletom stvari, neka se spali on i sve što mu pripada, jer je prekršio Savez Jahvin i osramotio Izraela.” ¹⁶ Urani Jošua ujutro i pozva Izraela po plemenima; pristupiše i otkri

se pleme Judino. ¹⁷ Potom pristupi rod za rodod iz plemena Judina i pronađe se rod Zerahov. Pristupiše obitelji roda Zerahova, domaćin jedan za drugim, i pronađoše obitelj Zabdijevu. ¹⁸ Naposljetku naredi Jošua da pristupi obitelj Zabdijeva, muškarac jedan za drugim, i pronašao se Akan, sin Karmija, sina Zabdijeva, sina Zerahova, od plemena Judina. ¹⁹ Tada reče Jošua Akanu: “Sine moj, daj slavu Jahvi, Bogu Izraelovu, i priznaj mu što si učinio; objasni što si učinio i nemoj mi ništa tajiti.” ²⁰ Akan reče Jošui: “Zaista, ja sagriješih Jahvi, Bogu Izraelovu, i evo što sam učinio: ²¹ vidjeh u plijenu lijep šinearski plašt, dvije stotine srebrnjaka i zlatnu šipku vrijednu pedeset srebrnjaka, pa se polakomih i uzeh sebi. Eno je sve zakopano usred moga šatora, a srebro je odozdo.” ²² Tada uputi Jošua poslanike, koji otrčaše u šator. I gle, sve bijaše zakopano u šatoru, a odozdo srebro. ²³ Uzmuh sve iz šatora i donesuh Jošui i starješinama Izraelovim i prostriješe sve pred Jahvu. ²⁴ Tada uze Jošua Akana, sina Zerahova, i srebro, plašt i zlatnu šipku, i sve sinove i kćeri njegove, volove njegove i magarad, i ovce, šator njegov i sve što bijaše njegovo te ga izvede u dolinu Akor. Pratio ih sav Izrael. ²⁵ Reče Jošua: “Kako si ti nas unesrećio, tako danas tebe unesrećio Jahve!” I kamenova ga sav Izrael. ²⁶ Potom navališe na njega gomilu kamenja, koje stoji do danas. Tako se Jahve ublaži od svoga žestoka gnjeva. Zbog toga se događaja prozva ono mjesto dolina Akor i tako se zove do danas.

8

¹ Tada reče Jahve Jošui: “Ne boj se i ne strahuj! Uzmi sa sobom sve ratnike, ustani i navali na Aj. Gle, predajem ti u ruke ajškoga kralja, njegov narod, grad i zemlju njegovu. ² Učini s Ajem i s njegovim kraljem kao što si učinio s Jerihonom i njegovim kraljem; ali vam je slobodno da prigrabite plijen iz njega i njegovu stoku. Postavi gradu zasjedu s leđa.” ³ Spremi se Jošua da navali na Aj i svi ratnici s njime. Izabrao je trideset tisuća junaka i poslao ih noću; ⁴ dade im zapovijed: “Pazite! Poći ćete u zasjedu gradu s leđa, ali da ne budete predaleko od grada i budite svi spremni. ⁵ A ja i sav narod koji me prati primaknut ćemo se gradu; i kada ljudi iz Aja izađu pred nas, mi ćemo kao i prije pobjeći ispred njih. ⁶ Oni će onda navaliti za nama dok ih ne odvedemo od grada jer će misliti: 'Bježe ispred nas kao i prije.' ⁷ Tada provalite iz zasjede i zauzmite grad: Jahve, Bog vaš, predat će vam ga u ruke. ⁸ Kad jednom osvojite grad, spalite ga ognjem. Učinite to po Jahvinoj zapovijedi. Pazite, to vam zapovjedih.” ⁹ Jošua ih posla i oni odoše u zasjedu te se smjestiše između Betela i Aja, gradu sa zapada. A Jošua provede noć među narodom. ¹⁰ Uranivši, Jošua ujutro prebroja narod i pođe sa starješinama Izraelovim pred narodom na Aj. ¹¹ Svi ratnici krenu s njim i kad se primaknu gradu, utabore se Aju sa sjevera, tako da je između njih i mjesta bila ravnica. ¹² Jošua uze oko pet tisuća ljudi i namjesti zasjedu između Betela i Aja, gradu sa zapadne strane. ¹³ A narod

se smjesti u tabor, koji je bio na sjeveru grada, dok je njegova zalaznica bila na zapadu grada. Jošua opet provede noć usred naroda. ¹⁴ Kad je sve to vidio ajski kralj, požuri se te izađe on i sav njegov narod niz obronak prema Arabi u boj protiv Izraela. A nisu ni slutili da je iza grada namještena zasjeda. ¹⁵ Tada Jošua i sav Izrael nagnu bježati kao da su ih pobijedili. I bježali su putem prema pustinji. ¹⁶ Ajani nato pozvaše sve iz grada i dadoše se za njima u potjeru te, goneći Jošuu, odvoje se od grada. ¹⁷ I ne ostade nitko u Aju i Betelu da nije pošao za Izraelcima. Ostavili su grad otvoren i gonili Izraelce. ¹⁸ Tada reče Jahve Jošui: “Zamahni kopljem što ti je u ruci prema Aju: predajem ti ga u ruke.” I podiže Jošua koplje što mu bješe u ruci i zamahnu prema gradu. ¹⁹ I tek što je podigao ruku, dignu se ljudi iz zasjede i potrče prema gradu, osvoje ga i umah ga ognjem zapale. ²⁰ Kada se oni iz Aja obazreše, imadoše što vidjeti: dim se dizao iz grada prema nebu. I nitko od njih nije imao kuda uteći ni tamo ni amo. Tada se narod koji je bježao prema pustinji okrenuo prema progoniteljima. ²¹ Vidjevši Jošua i sav Izrael da je zasjeda zauzela grad i da se diže dim iz grada, vrata se i udare na ljude iz Aja. ²² Njihovi su im izašli u susret iz grada, i tako se oni iz Aja nađoše posred Izraelaca, opkoljeni i s jedne i s druge strane: biše pobijeni tako te ni jedan ne ostade živ niti uteče. ²³ A kralja Aja uhvatiše živa i dovedoše ga Jošui. ²⁴ Kad su Izraelci pobili sve stanovnike Aja na otvorenu polju i u pustinji, kuda su ih gonili, i kada svi padoše

od mača, vratiše se Izraelci u Aj i sasjekoše mačem sve što bješe u njemu. ²⁵ Bilo je dvanaest tisuća onih koji su izginuli toga dana, ljudi i žena - sav Aj. ²⁶ Jošua nije spuštao ruke kojom bijaše zamahnuo kopljem sve dok nisu poubijani svi stanovnici Aja. ²⁷ Samo stoku i plijen iz onoga grada razdijele među sobom Izraelci, kao što je Jahve zapovjedio Jošui. ²⁸ Jošua spali Aj i učini ga za sve vijeke ruševinom, pustim mjestom do danas. ²⁹ Kralja ajškoga objesi o drvo do večeri. O zapadu sunčanom zapovjedi Jošua te skinuše truplo s drveta, baciše ga pred gradska vrata i nabacaše na nj veliku gomilu kamenja, koja stoji i danas. ³⁰ Tada podiže Jošua žrtvenik Jahvi, Bogu Izraelovu, na gori Ebalu, ³¹ kao što je zapovjedio Mojsije, sluga Jahvin, svim sinovima Izraelovim i kako je napisano u Mojsijevoj knjizi Zakona: žrtvenik od grubog kamena, neklesanog željezom. Na njemu bi prinesena Jahvi žrtva paljenica i pričesnica. ³² Tu na kamenju Jošua prepíše Zakon Mojsijev koji bješe napisan za sinove Izraelove. ³³ I sav Izrael i njegove starješine, glavari narodni i suci, došljaci i domaći, stanu s obje strane Kovčega prema svećenicima i levitima koji su nosili Kovčeg saveza Jahvina - polovina prema gori Gerizimu, a polovina prema gori Ebalu - da bi se blagoslovio puk Izraelov prema obredu koji zapovjedi Mojsije. ³⁴ Tada pročita Jošua svaku riječ Zakona, blagoslov i prokletstvo, sve kako je napisano u knjizi Zakona. ³⁵ Nije Jošua propustio nijedne Mojsijeve naredbe, nego ih je

sve pročitao pred saborom svih Izraelaca, pred ženama, djecom i došljacima koji su išli s njima.

9

¹ O tim su događajima čuli svi kraljevi s onu stranu Jordana - u Gorju, u Šefeli i duž čitave obale Velikoga mora sve do Libanona: Hetiti, Amorejci, Kanaanci, Perizani, Hivijci, Jebusejci - ² pa se svi udružiše da složno udare protiv Jošue i Izraela. ³ A stanovnici Gibeona, poučeni onim što Jošua učini Jerihonu i Aju, ⁴ dosjete se lukavstvu. Uzmu hiniti da su putnici: bace na svoje magarce stare vreće i vinske mješine, poderane i zakrpane. ⁵ Obuli su na noge rabljenu i pokrpanu obuću i vrgli na se staru odjeću. Sav kruh što su ga ponijeli na put bijaše suh i razdrobljen. ⁶ Stigoše Jošui u gilgalski tabor i rekoše njemu i ljudima Izraelcima: “Dolazimo iz daleke zemlje, sklopite savez s nama.” ⁷ Ali ljudi Izraelci kažu tim Hivijcima: “Tko zna ne živite li možda među nama? Kako ćemo, dakle, sklopiti savez s vama?” ⁸ A oni odgovore Jošui: “Tvoje smo sluge!” Jošua ih upita: “Tko ste i odakle dolazite?” ⁹ Odgovore: “Daleka je zemlja iz koje dolaze tvoje sluge u ime Jahve, Boga tvojega: čuli smo za slavu njegovu i za sve što je učinio u Egiptu ¹⁰ i za ono što je učinio dvojici kraljeva amorejskih koji su vladali s onu stranu Jordana - Sihonu, kralju hešbonskom, i Ogu, kralju bašanskom u Aštarotu. ¹¹ Tada nam rekoše naše starješine i svi u našoj zemlji: 'Opskrbite se hranom za put, pođite im u susret

i recite im: 'Vaše smo sluge, sklopite dakle savez s nama.' ¹² Evo našega kruha: vruć smo ponijeli na put od kuća svojih kada smo krenuli k vama, a sada je, evo, suh i razdrobljen. ¹³ A ovo su vinski mjevovi: nove smo ih nalili, pa su se, evo, već poderali; i haljine naše i obuća već su trošni od dalekog puta." ¹⁴ I povjerovaše im ljudi po putnoj opskrbi, ne pitajući Jahvu što će im reći. ¹⁵ Jošua uglavi s njima mir i sklopi savez s njima da će ih poštediti. I glavari se na to zakunu. ¹⁶ A poslije tri dana, pošto su sklopili s njima savez, saznalo se da su im susjedi i da žive usred Izraela. ¹⁷ Tada krenu Izraelci iz tabora i stignu u njihove gradove, a to su bili Gibeon, Kefira, Beerot i Kirjat Jearim. ¹⁸ Ali ih nisu napali sinovi Izraelovi, jer su im se glavari zajednice zakleli Jahvom, Bogom Izraelovim. Ali sva zajednica poče rogoboriti protiv glavara. ¹⁹ Tada svi glavari rekoše zajednici: "Mi smo im se zakleli Jahvom, Bogom Izraelovim, i zato ih ne smijemo dirati. ²⁰ Evo što ćemo: pustimo ih da žive, kako nas ne bi stigla srdžba zbog zakletve kojom smo se zakleli." ²¹ Još dometnuše glavari: "Neka žive i neka budu drvosječe i vodonoše svoj zajednici." Sva zajednica prihvati što rekoše glavari. ²² Jošua pozva Gibeonce i reče im: "Zašto nas prevariste govoreći: 'Vrlo smo daleko od vas', kad eto živite usred nas? ²³ Zato će sada na vama biti kletva i nikada neće nestati među vama ropstva: bit ćete drvosječe i vodonoše za Dom Boga moga." ²⁴ Oni odgovore Jošui: "Sa svih strana dolazili su glasovi nama, slugama tvojim, kako je Jahve, Bog tvoj, odredio Mojsiju,

sluzi svomu, da će vam dati svu zemlju i da će istrijebiti ispred vas sve stanovnike ove zemlje; silno smo se uplašili od vas za svoje živote i zato smo učinili ovo. ²⁵ I sada smo, evo, u tvójim rukama: učini s nama što misliš da je dobro i pravo.” ²⁶ A on im je učinio ovako: izbavio ih iz ruku sinova Izraelovih te ih nisu pobili. ²⁷ I od toga dana naredi im Jošua da sijeku drva i nose vodu, sve do danas, za zajednicu i za žrtvenik Jahvin na mjestu koje se god izabere.

10

¹ A kad ču jeruzalemski kralj Adoni-Sedek da je Jošua zauzeo Aj i da ga je izručio “heremu”, kletom uništenju, kao što je učinio s Jerihonom i njegovim kraljem, i da su stanovnici Gibeona učinili mir s Izraelom i uključili se među njih, ² vrlo se uplaši, jer je Gibeon bio značajan kao kakav kraljevski grad, veći od Aja, a svi žitelji njegovi bijahu ratnici. ³ Zato jeruzalemski kralj Adoni-Sedek poruči Hohamu, kralju hebronskom, PIRAMU, kralju jarmutskom, Jafiji, kralju lakiškom, i Debiru, kralju eglonskom: ⁴ “Dođite k meni i pomozite mi da udarimo na Gibeon, jer je učinio mir s Jošuom i Izraelcima!” ⁵ Udruži se tada pet kraljeva amorejskih: kralj jeruzalemski, kralj hebronski, kralj jarmutski, kralj lakiški i kralj eglonski; krenu oni i sva njihova vojska, opsjednu grad Gibeon i počnu ga napadati. ⁶ Tada Gibeonci poručiše Jošui u tabor u Gilgalu: “Ne napuštaj svojih slugu, nego se požuri k nama da nas izbaviš i da nam pomogneš, jer su se protiv nas udružili svi

amorejski kraljevi koji žive u Gorju.” ⁷ I pođe Jošua iz Gilgala, a s njim i svi ratnici, sve vrsni junaci. ⁸ A Jahve reče Jošui: “Ne boj se! Ja sam ih predao u tvoje ruke i nijedan od njih neće se održati pred tobom.” ⁹ I udari na njih Jošua iznenadno, pošto je svu noć išao od Gilgala. ¹⁰ I smete ih Jahve pred Izraelcima, koji ih teško poraziše kod Gibeona i potjeraše prema strmini kojom se uzlazi u Bet-Horon. Tukli su ih sve do Azeke i do Makede. ¹¹ A dok su bježali pred Izraelom uz bethoronsku strminu, bacao je Jahve s neba na njih tuču kamenja sve do Azeke te su ginuli. I poginulo ih je više od tuče kamene nego što su ih pobili sinovi Izraelovi svojim mačevima. ¹² Onoga dana kada Jahve predade Amorejce sinovima Izraelovim, obrati se Jošua Jahvi i poviče pred Izraelcima: “Stani, sunce, iznad Gibeona, i mjesече, iznad dola Ajalona!” ¹³ I stade sunce i zaustavi se mjesec sve dok se nije narod osvetio neprijateljima svojim. Ne piše li to u knjizi Pravednika? I stade sunce nasred neba i nije se nagnulo k zapadu gotovo cio dan. ¹⁴ Nije bilo takva dana ni prije ni poslije da bi se Jahve odazvao glasu čovječjem. Tako je Jahve vojevao za Izraela. ¹⁵ Potom se vrati Jošua i sav Izrael s njim u tabor gilgalski. ¹⁶ A onih pet kraljeva uteče i sakri se u pećinu kod Makede. ¹⁷ Javiše Jošui: “Otkriveno je pet kraljeva sakrivenih u pećini kod Makede.” ¹⁸ A Jošua reče: “Navalite veliko kamenje pećini na otvor i postavite ljude pred nju da je čuvaju. ¹⁹ A vi se drugi ne zadržavajte, nego tjerajte

svoje neprijatelje i tucite ih s leđa; ne dajte im da uđu u svoje gradove, jer ih Jahve, Bog vaš, predade u vaše ruke.”²⁰ A kad Jošua i sinovi Izraelovi okončaše bitku teškim pokoljem - utekla im je samo nekolicina preživjelih u tvrde gradove -²¹ vrati se narod zdrav i čitav k Jošui u tabor u Makedi. I nitko više ni da pisne protiv sinova Izraelovih.²² Tada reče Jošua: “Otvorite ulaz u pećinu i odande mi izvedite onih pet kraljeva.”²³ I učine tako, izvedu k njemu iz pećine onih pet kraljeva: kralja jeruzalemskoga, kralja hebronskoga, kralja jarmutskoga, kralja lakiškog i kralja eglonskog.²⁴ A kad ih izvedoše, pozva Jošua sve Izraelce i reče vojskovođama koji su ga pratili: “Pridite i stanite svojim nogama na vratove ovih kraljeva.” Oni pristupe i stanu im svojim nogama na vratove.²⁵ Reče Jošua: “Ne bojte se i ne plašite se! Hrabri budite i odlučni, jer će tako Jahve učiniti sa svim vašim neprijateljima s kojima se budete borili.”²⁶ Potom Jošua naredi da ih pogube i objese na pet stabala; i visjeli su ondje do večeri.²⁷ A o zalasku sunčanom zapovjedi Jošua te ih skidoše s drveća i baciše u istu onu pećinu u koju se bijahu sklonili te na otvor navališe golemo kamenje, koje je i danas ondje.²⁸ Istoga dana zauze Jošua Makedu: udari na grad oštricom mača i pogubi kralja njegova i sve živo u gradu izruči “heremu”, kletom uništenju, ne puštajući da itko utekne. I učini s kraljem makedskim kao što je učinio s kraljem jerihonskim.²⁹ Ode zatim Jošua i sav Izrael iz Makede u Libnu i udari na

nju. ³⁰ I nju Jahve i njena kralja predade u ruke Izraelu, koji oštricom mača pobi sve živo u njoj; ne poštedje nikoga, a s kraljem Libne učini što i s kraljem jerihonskim. ³¹ Potom ode Jošua i svi Izraelci iz Libne u Lakiš, opsjede ga i napade. ³² Jahve predade Lakiš u ruke Izraela, koji ga osvoji sutradan: pobiše oštricom mača sve živo u njemu, onako kao što su učinili s Libnom. ³³ Tada ustade Horam, kralj Gezera, da pomogne Lakišu, ali Jošua porazi njega i njegov narod tako te nitko ne preživje. ³⁴ Jošua krenu zatim sa svim Izraelcima od Lakiša na Eglon. Opsjedoše grad i napadoše ga. ³⁵ Osvojiše ga još istoga dana i pobiše sve oštricom mača. Sve živo izručiše kletom uništenju, kako su učinili s Lakišem. ³⁶ Onda Jošua sa svim Izraelom krenu od Eglona na Hebron i napade ga. ³⁷ Osvojiše ga i pobiše sve oštricom mača, kralja i stanovništvo u svim mjestima koja mu pripadaju, ne poštedjevši nikoga. Učini s njime kao s Eglonom. Grad sa svim svojim stanovništvom bi izručen kletom uništenju. ³⁸ Napokon krenu Jošua i sav Izrael s njim na Debir i napadoše ga. ³⁹ Osvojiše ga i razoriše; kralja njegova i žitelje okolnih mjesta pobiše oštricom mača. Kletom uništenju izručiše sve njegovo stanovništvo. Ne poštedješe nikoga. I učini Jošua s Debirom i njegovim kraljem kao što je učinio s Hebronom i njegovim kraljem, s Libnom i njezinim kraljem. ⁴⁰ Tako je Jošua zauzeo sav onaj kraj: Gorje i Negeb, Šefelu i Visočje - i sve njihove kraljeve. Ne ostavi preživjelih, već izruči kletom uništenju sve što

je disalo, kako je zapovjedio Jahve, Bog Izraelov. ⁴¹ I pobi ih Jošua sve od Kadeš Barnee do Gaze i sav kraj Gošen do Gibeona. ⁴² Sve tamošnje kraljeve i zemlje njihove zauze Jošua ujedanput, jer se za Izraela borio Jahve, Bog Izraelov. ⁴³ Naposljetku se Jošua i sav Izrael vratit će u tabor u Gilgalu.

11

¹ Kad je sve to čuo Jabin, kralj od Hasora, obavijesti Jobaba, kralja od Madona, i kralja od Šimrona, i kralja od Akšafa, ² i kraljeve na sjeveru, u Gorju, i u Arabi južno od Kinereta, i u Šefeli, i na uzvišicama Dora prema moru; ³ Kanaance na istoku i zapadu, Amorejce, Hetite, Perizane i Jebusejce u planinama, Hivijce pod Hermonom u zemlji Mispi. ⁴ Svi oni izađu sa svim svojim četama, s mnoštvom što ga bijaše kao pijeska na obali morskoj i s mnogim konjima i kolima. ⁵ Udruže se, dakle, svi ti kraljevi i utabore se zajedno na vodama Meroma da se bore protiv Izraela. ⁶ Tada Jahve reče Jošui: “Ne boj se njih, jer ću sutra u ovo doba učiniti te će svi biti pobijeni pred Izraelom; konje njihove osakati, a bojna im kola ognjem spali.” ⁷ Jošua povede na njih sve svoje ratnike, iznenada ih napade na vodama Meroma i udari na njih. ⁸ I Jahve ih dade u ruke Izraelcima te ih oni pobiše i protjeraše sve do Velikog Sidona i do Misrefot Majima i do ravnice Misper na istoku; i poraziše ih tako te nitko ne preživje. ⁹ Jošua učini kako mu je Jahve zapovjedio: konje im osakati, a kola

im ognjem spali. ¹⁰ U to se vrijeme vrati Jošua i zauze Hasor, a njegova kralja pogubi mačem. Hasor je nekoć bio glavni grad svima tim kraljevstvima. ¹¹ Pobili su sve oštricom mača, izvršujući "herem", kletvu. Ne ostade ništa živo, a Hasor spalije ognjem. ¹² Sve gradove onih kraljeva pokori Jošua i pobi kraljeve oštricom mača, izvršujući "herem", kletvu, kao što je bio zapovjedio Mojsije, sluga Jahvin. ¹³ Od ostalih gradova koji se dizahu na svojim brežuljcima Izraelci nisu spalili ni jednoga, osim Hasora, koji spali Jošua. ¹⁴ Sav plijen iz tih gradova i stoku razdijeliše sinovi Izraelovi među sobom, a sve ljude pobiše oštricom mača, istrijebiše ih i ni žive duše ne ostade. ¹⁵ Sve što Jahve bijaše zapovjedio svome sluzi Mojsiju, zapovjedio je Mojsije Jošui, a Jošua sve izvršio, ne izostavivši ništa od svega što Jahve bijaše zapovjedio Mojsiju. ¹⁶ Tako je Jošua zauzeo svu zemlju: Gorje, sav Negeb i svu zemlju Gošen, Šefelu, Arabu, Izraelsko gorje i njegove brežuljke, ¹⁷ od gore Halaka, koja se diže prema Seiru, pa do Baal Gada, u ravnici libanonskoj pod gorom Hermonom; zarobio je sve njihove kraljeve, pobio ih i pogubio. ¹⁸ Dugo je vremena ratovao Jošua s tim kraljevima. ¹⁹ Nije bilo ni jednoga grada koji je sklopio mir s sinovima Izraelovim, osim Hivijaca, koji su živjeli u Gibeonu: sve ih zauzeše ratom. ²⁰ Jahve im bijaše otvrdnuo srca te su izašli u boj protiv Izraela i pali pod "herem", kletvu bez smilovanja, da budu istrijebljeni, kako je to Jahve bio zapovjedio Mojsiju. ²¹ U ono

vrijeme dođe Jošua i istrijebi Anakovce iz Gorja, iz Hebrona, iz Debira, iz Anaba, iz svega gorja Judina i iz svega gorja Izraelova: predade ih “heremu”, uništenju, njih i sve njihove gradove. ²² Tako ne ostade nijedan Anakovac u svoj zemlji sinova Izraelovih, osim u Gazi, u Gatu i Ašdodu. ²³ Jošua zauze svu zemlju, kao što je Jahve bio rekao Mojsiju, i dade je u baštinu Izraelu podijelivši je po plemenima. I konačno zemlja počinu od rata.

12

¹ Ovo su zemaljski kraljevi što su ih pobijedili Izraelci i osvojili njihovu zemlju s onu stranu Jordana k istoku, od potoka Arnona do gore Hermona, sa svom Arabom na istoku: ² Sihon, kralj amorejski, koji je stolovao u Hešbonu; njegovo se kraljevstvo protezalo od Aroera, koji leži na rubu doline potoka Arnona, sredinom doline i polovinom Gileada pa do potoka Jaboka, gdje je graničilo s Amoncima; ³ i na istoku mu bila Araba do Keneretskog mora s jedne strane i sve do Arabskog ili Slanog mora prema Bet Haješimotu; i dalje na jugu do obronaka Pisge. ⁴ Međašio s njime Og, kralj bašanski, jedan od posljednjih Refaimaca; stolovao je u Aštarotu i Edreju. ⁵ A vladao je gorom Hermonom i Salkom, čitavim Bašanom sve do gešurske i maakadske međe te drugom polovinom Gileada sve do granice Sihona, kralja hešbonskoga. ⁶ Mojsije, sluga Jahvin, i sinovi Izraelovi sve su ih pobili i predao je Mojsije, sluga Jahvin, tu zemlju u posjed plemenu Rubenovu i Gadovu

plemenu te polovini plemena Manašeova. ⁷ A ovo su zemaljski kraljevi što su ih pobijedili Jošua i sinovi Izraelovi s ovu stranu Jordana k zapadu, od Baal Gada u libanonskoj ravnici pa do gore Halaka, koja se diže prema Seiru, a tu je zemlju Jošua dao u baštinu plemenima Izraelovim prema njihovim dijelovima, ⁸ u Gorju, u Šefeli, u Arabi i po obroncima, u Pustinji te u Negebu: zemlju hetitsku, amorejsku i kanaansku, perižansku, hivijsku i jebusejsku: ⁹ jerihonski kralj, jedan; kralj Aja kod Betela, jedan; ¹⁰ jeruzalemski kralj, jedan; hebronski kralj, jedan; ¹¹ jarmutski kralj, jedan; lakiški kralj, jedan; ¹² eglonski kralj, jedan; gezerski kralj, jedan; ¹³ debirski kralj, jedan; gederski kralj, jedan; ¹⁴ hormski kralj, jedan; aradski kralj, jedan; ¹⁵ kralj Libne, jedan; adulamski kralj, jedan; ¹⁶ makedski kralj, jedan; betelski kralj, jedan; ¹⁷ kralj Tapuaha, jedan; heferski kralj, jedan; ¹⁸ afečki kralj, jedan; šaronski kralj, jedan; ¹⁹ madonski kralj, jedan; hasorski kralj, jedan; ²⁰ šimron-meronski kralj, jedan; ahšafski kralj, jedan; ²¹ tanaački kralj, jedan; megidski kralj, jedan; ²² kedeški kralj, jedan; kralj Jokneama na Karmelu, jedan; ²³ dorski kralj u pokrajini dorskoj, jedan; gojski kralj u Gilgalu, jedan; ²⁴ tirški kralj, jedan. U svemu trideset i jedan kralj.

13

¹ Kad je Jošua ostario i odmakao u svojim godinama, reče mu Jahve: “Već si star i vre-

mešan, a ostalo je mnogo zemlje da se osvoji. ² Evo područja što još preostaju: sve pokrajine filistejske i sva zemlja gešurska; ³ od Šihora, što je pred Egiptom, sve do granice Ekrona na sjeveru, a računa se kao područje Kanaanaca; pet kneževina filistejskih: Gaza, Ašdod, Aškelon, Git i Ekron; zatim Avijci ⁴ na jugu. Sva zemlja kanaanska od Are koja pripada Sidoncima, pa do Afeka i do međe amorejske; ⁵ onda zemlja Giblijaca i sav Libanon prema istoku, od Baal Gada u podnožju gore Hermona do Lebo Hamata. ⁶ Sve stanovnike gorja, od Libanona do Misrefota na zapadu - sve Sidonce otjerat ću ispred sinova Izraelovih. Samo razdijeli Izraelu zemlju u baštinu, kao što sam ti zapovjedio. ⁷ Razdijeli, dakle, tu zemlju u baštinu među devet plemena i polovinu plemena Manašeova.” ⁸ Druga polovina plemena Manašeova, a s njome pleme Rubenovo i Gadovo, primiše svoju baštinu koju im je predao Mojsije preko Jordana, na istoku. Mojsije, sluga Jahvin, dodijelio im je ovako: ⁹ od Aroera, koji se nalazi uz obalu potoka Arnona, i od grada usred doline, svu visoravan od Medebe do Dibona; ¹⁰ sve gradove Sihona, kralja amorejskoga, koji je vladao u Hešbonu, sve do međe sinova Amonovih; ¹¹ i Gilead, i krajinu gešursku i maakansku sa svom gorom Hermonom, i sav Bašan do Salke; ¹² a u Bašanu sve kraljevstvo Oga, koji je vladao u Aštarotu i Edreju i bio posljednji potomak Refaima. Mojsije ih je pobijedio i protjerao. ¹³ Ali sinovi Izraelovi nisu protjerali Gešurce i Maakance, pa tako

ostadoše Gešurci i Maakanci usred Izraela sve do današnjega dana. ¹⁴ Samo plemenu Levijevu ne dade baštine: Jahve, Bog Izraelov, njegova je baština, kao što je rekao. ¹⁵ Mojsije dade plemenu sinova Rubenovih dijelove po njihovim porodicama. ¹⁶ Primili su zemlju od Aroera, koji leži uz obalu potoka Arnona, i od grada koji je u sredini doline i svu visoravan kod Medebe; ¹⁷ Hešbon sa svim njegovim gradovima koji leže na visoravni: Dibon, Bamot Baal, Bet Baal Meon; ¹⁸ Jahas, Kedemot, Mefaat; ¹⁹ Kirjatajim, Sibmu i Seret Hašahar na gori iznad doline; ²⁰ Bet Peor, Ašdot Hapisgu, Bet Haješimot; ²¹ sve gradove na visoravni i sve kraljevstvo Sihona, amorejskog kralja, koji je vladao u Hešbonu. Mojsije ga je pobijedio kao i knezove midjanske: Avija, Rekema, Sura, Hura, Reba, podanike Sihonove, koji su živjeli u toj zemlji; ²² i vrača Bileama, sina Beorova, ubili su sinovi Izraelovi oštricom mača s ostalim žrtvama. ²³ Međa sinova Rubenovih bijaše Jordan. To je bila baština sinova Rubenovih po njihovim porodicama: gradovi i sela njihova. ²⁴ Onda dade Mojsije plemenu Gadovu, sinovima Gadovim, dijelove po porodicama njihovim. ²⁵ Primili su u posjed: Jazer i sve gradove gileadske, polovinu zemlje sinova Amonovih sve do Aroera, nasuprot Rabi, ²⁶ i od Hešbona do Ramat Hamispe i Betonima, i od Mahanajima do pokrajine Lo-Debar; ²⁷ a u dolini: Bet Haram, Bet Nimru, Sukot i Safon, to jest ostatak kraljevstva Sihona, kralja hešbonskoga; Jordan s obalom sve do kraja Kineretskoga mora, na istočnoj strani Jordana. ²⁸ To je baština sinova

Gadovih, po njihovim porodicama, gradovi i sela njihova. ²⁹ Mojsije je dao dio polovini plemena Manašeova po njegovim porodicama. ³⁰ Dobili su u posjed zemlju od Mahanajima, sav Bašan, sve kraljevstvo Oga, kralja bašanskoga, i sva Sela Jairova što su u Bašanu - šezdeset gradova. ³¹ A polovina Gileada, Aštarot i Edrej, gradovi kraljevstva Ogova u Bašanu, pripali su sinovima Makira, sina Manašeova, i to polovini sinova Makirovih po njihovim porodicama. ³² Tako je Mojsije bio podijelio baštine na Moapskim poljanama, s druge strane Jordana, istočno od Jerihona. ³³ Levijevu plemenu ne dade Mojsije baštine: Jahve, Bog Izraelov, njihova je baština, kao što im je sam rekao.

14

¹ Ovo je što su dobili u baštinu sinovi Izraelovi u zemlji kanaanskoj - što su im razdijelili u baštinu svećenik Eleazar i Jošua, sin Nunov, i glavari porodica izraelskih plemena. ² Ždrijebom su razdijelili baštinu, kao što je Jahve odredio preko Mojsija, među devet plemena i polovinu desetoga plemena. ³ Mojsije je odredio baštinu dvama plemenima i polovini desetog plemena s onu stranu Jordana, a levitima nije dao baštine među njima. ⁴ Jer bijahu dva plemena sinova Josipovih: Manašeovo i Efrajimo. A levitima nisu dali dijela u zemlji nego gradove za prebivanje i pašnjake za njihovu stoku i za blago njihovo. ⁵ Kako je Jahve zapovjedio Mojsiju, tako su učinili sinovi Izraelovi pri

diobi zemlje. ⁶ Sinovi Judini pristupe k Jošui u Gilgalu, a Kaleb, sin Jefuneov, Kenižanin, reče mu: “Ti znaš što je Jahve rekao Mojsiju, čovjeku Božjem, za mene i za tebe u Kadeš Barnei. ⁷ Bilo mi je četrdeset godina kad me posla Mojsije, sluga Jahvin, iz Kadeš Barnee da uhodim zemlju. I donio sam mu izvješće kako sam najbolje znao. ⁸ Braća koja su pošla sa mnom uplašila su srce naroda, ali sam ja vršio volju Jahve, Boga svojega. ⁹ I onoga se dana zakle Mojsije: 'Zemlja kojom je stupala noga tvoja pripast će tebi i sinovima tvojim u vječnu baštinu, jer si vršio volju Jahve, Boga mojega.' ¹⁰ I vidiš, Jahve me sačuvao u životu, kao što je rekao. Već je prošlo četrdeset i pet godina kako je Jahve to obećao Mojsiju, dok je Izrael još išao pustinjom; sada mi je osamdeset i pet godina, ¹¹ ali sam još i danas snažan kao što sam bio onoga dana kad me Mojsije poslao kao urodu. Kao nekoć, i sada je moja snaga u meni, za borbu, da odem i da se vratim. ¹² Daj mi sada ovo gorje, koje mi je Jahve obećao onoga dana. Sam si čuo onoga dana. Ondje su Anakovci, a i gradovi su im veliki i tvrdi. Ako je Jahve sa mnom, protjerat ću ih, kako je to obećao Jahve.” ¹³ Tada ga Jošua blagoslovi i dade Kalebu, sinu Jefuneovu, Hebron u baštinu. ¹⁴ Hebron je pripao u baštinu Kalebu, sinu Jefuneovu, Kenižaninu, sve do danas, jer je Kaleb vršio volju Jahve, Boga Izraelova. ¹⁵ Hebron se prije zvao Kirjat Arba; a Arba bijaše velik čovjek među Anakovcima. I počinu zemlja od rata.

15

¹ Dio što je pripao plemenu sinova Judinih, po njihovim porodicama, bijaše prema granici edomskoj, na jug do Sinske pustinje, na krajnjem jugu. ² A južna im međa išla od kraja Slanoga mora od zaljeva što je na jugu; ³ izlazila je onda južno od Akrabimskog uspona, pružala se preko Sina i uzlazila južno od Kadeš Barnee, prelazila Hesron, penjala se k Adari i odatle okretala prema Karkai, ⁴ potom prelazila Asmon i dopirala do Potoka egipatskog i najposlije izbijala na more. To vam je južna međa. ⁵ Na istoku je međa bila: Slano more do ušća Jordana. Sjeverna je međa počinjala od Slanog mora kod ušća Jordana. ⁶ Odatle je međa uzlazila u Bet-Hoglu, tekla sjeverno uz Bet-Arabu, išla gore na Kamen Bohana, sina Rubenova. ⁷ Međa se zatim dizala od Akorske doline prema Debiru, okretala na sjever prema Gelilotu, koji leži naprama Adumimskom usponu, južno od Potoka; dalje je međa prolazila prema vodama En-Šemeša te izlazila kod En-Rogela. ⁸ Odatle se preko doline Ben-Hinom s juga dizala k Jebusejskom obronku, to jest k Jeruzalemu. Potom se uspinjala na vrh gore koja prema zapadu gleda na dolinu Hinon i leži na sjevernom kraju doline Refaima. ⁹ S vrha te gore zavijala je međa na izvor Neftoah te izlazila prema gradovima u gori Efronu da zatim okrene k Baali, to jest Kirjat Jearimu. ¹⁰ Od Baale međa je okretala na zapad prema gori Seiru i onda, prolazeći sjeverno od gore Jearima, to jest Kesalona, spuštala se u Bet-

Šemeš te išla k Timni. ¹¹ Dalje je međa tekla k sjevernom obronku Ekrona, okretala prema Šikronu, prelazila visove Baale, pružala se do Jabneela da konačno izbije na more. ¹² Zapadna je međa Veliko more s obalom. To su bile zemlje sinova Judinih, unaokolo, po porodicama njihovim. ¹³ Kaleb, sin Jefuneov, primi dio među sinovima Judinim, kako je Jahve naredio Jošui. Dao mu je Kirjat Arbu, glavni grad sinova Anakovih - Hebron. ¹⁴ Kaleb protjera odatle tri sina Anakova: Šešaja, Ahimana i Talmaja, potomke Anakove. ¹⁵ Odatle krenu na stanovnike Debira, koji se nekoć zvao Kirjat Sefer. ¹⁶ Tada reče Kaleb: "Tko pokori i zauzme Kirjat Sefer, dat ću mu svoju kćer Aksu za ženu." ¹⁷ Zauze ga Otniel, sin Kenaza, brata Kalebova; i dade mu Kaleb svoju kćer Aksu za ženu. ¹⁸ Kad je prišla mužu, on je nagovori da u svoga oca zatraži polje. Ona siđe s magarca, a Kaleb je upita: "Šta hoćeš?" ¹⁹ Ona odgovori: "Daj mi blagoslov! Kad si mi dao kraj u Negebu, daj mi i koji izvor vode." I on joj dade Gornje i Donje izvore. ²⁰ To je bila baština plemena sinova Judinih po porodicama njihovim. ²¹ Međašni su gradovi plemena sinova Judinih, duž edomske međe prema jugu, bili: Kabseel, Eder, Jagur; ²² Kina, Dimona, Adada; ²³ Kedeš, Hasor, Jitnan; ²⁴ Zif, Telem, Bealot; ²⁵ Novi Hasor, Kirjat Hesron (to jest Hasor); ²⁶ Amam, Šema, Molada; ²⁷ Hasar Gada, Hešmon, Bet-Pelet; ²⁸ Hasar Šual, Beer Šeba s pripadnim područjima; ²⁹ Baala, Ijim, Esem; ³⁰ Eltolad, Kesil, Horma; ³¹ Siklag, Mad-

mana, Sansana; ³² Lebaot, Šelhim, En Rimon: svega dvadeset i devet gradova s njihovim selima. ³³ U Dolini: Eštaol, Sora, Ašna; ³⁴ Zanoah, En Ganim, Tapuah, Haenam; ³⁵ Jarmut, Adulam, Soko, Azeka; ³⁶ Šaarajim, Aditajim, Hagedera i Gederotajim: četrnaest gradova s njihovim selima. ³⁷ Senan, Hadaša, Migdal-Gad; ³⁸ Dilean, Hamispe, Jokteel; ³⁹ Lakiš, Boskat, Eglon; ⁴⁰ Kabon, Lahmas, Kitliš; ⁴¹ Gederot, Bet-Dagon, Naama, Makeda: šesnaest gradova s njihovim selima. ⁴² Libna, Eter, Ašan; ⁴³ Jiftah, Ašna, Nesib; ⁴⁴ Keila, Akzib i Mareša: devet gradova s njihovim selima. ⁴⁵ Ekron s naseljima i selima njegovim; ⁴⁶ od Ekrona pa do Mora, sve što se nalazi pokraj Ašdoda, s njihovim selima; ⁴⁷ Ašdod s naseljima i selima njegovim, Gaza s naseljima i selima njegovim do Egipatskog potoka i Velikog mora, koje je međa. ⁴⁸ A u Gori: Šamir, Jatir, Soko; ⁴⁹ Dana, Kirjat Sefer (to je Debir); ⁵⁰ Anab, Eštemoa, Anim; ⁵¹ Gošen, Holon, Gilo: jedanaest gradova s njihovim selima. ⁵² Arab, Duma, Ešean; ⁵³ Janum, Bet-Tapuah, Afeka, ⁵⁴ Humta, Kirjat Arba (to jest Hebron), Sior: devet gradova s njihovim selima. ⁵⁵ Maon, Karmel, Zif, Juta; ⁵⁶ Jizreel, Jokdeam, Zanoah; ⁵⁷ Hakajin, Gibeaa, Timna: deset gradova s njihovim selima. ⁵⁸ Halhul, Bet-Sur, Gedor; ⁵⁹ Maarat, Bet-Anot, Eltekon: šest gradova s njihovim selima. Tekoa, Efrata (to jest Betlehem), Peor, Etan, Kulon, Tatam, Sores, Karem, Galim, Beter, Manah: jedanaest gradova s njihovim selima. ⁶⁰ Kirjat Baal (to jest

Kirjat Jearim) i Haraba: dva grada s njihovim selima. ⁶¹ U pustinji: Bet Haaraba, Midin, Sekaka; ⁶² Hanibšan, Slani grad i En-Gedi: šest gradova s njihovim selima. ⁶³ A Jebusejce koji su živjeli u Jeruzalemu nisu mogli protjerati sinovi Judini. Tako su ostali sa sinovima Judinim u Jeruzalemu sve do danas.

16

¹ Sinovima Josipovim pripao je ždrijebom posjed: od Jordana kod Jerihona, od Jerihonskih voda na istok, pa pustinjom k Betelskoj gori; ² od Betel-Luza međa se nastavljala područjem Arkijaca do Atarota. ³ Potom se spuštala na zapad do jafletske međe, sve do Donjeg Bet-Horona i do Gezera, odakle je izlazila na more. ⁴ To je bila baština Josipovih sinova: Manašea i Efrajima. ⁵ Područje sinova Efrajimovih po njihovim porodicama bilo je ovo: međa baštine njihove prema istoku išla je od Atrot Adara pa do Gornjega Bet-Horona. ⁶ Odatle se pružala do mora ... (išla na) Mikmetat na sjeveru i zavijala dalje na istok prema Taanat Šilu i prolazila s istočne strane do Janoaha. ⁷ Od Janoaha spuštala se u Atarot i Naarat i onda, dotičući se Jerihona, udarala na Jordan. ⁸ Od Tapuaha išla je ta međa prema zapadu do potoka Kane te izbijala na more. To je bila baština plemena sinova Efrajimovih po njihovim porodicama. ⁹ A Efrajimovi su sinovi imali sve te gradove s njihovim selima i još odvojene gradove usred baštine sinova Manašeovih. ¹⁰ Ali nisu uspjeli

otjerati Kanaanaca koji su živjeli u Gezeru. Tako su Kanaanci ostali među sinovima Efrajimovim do danas, ali im bijaše nametnuta tlaka.

17

¹ Ždrijebom je dopao i dio plemenu Manašeovu, jer je Manaše bio prvenac Josipov. Makiru, prvencu Manašeovu, ocu Gileadovu - bijaše on ratnik bez premca - pripade Gilead i Bašan. ² Dobili su svoj dio i ostali sinovi Manašeovi po svojim porodicama: sinovi Abiezerovi, sinovi Helekovi, sinovi Asrielovi; sinovi Šekemovi, sinovi Heferovi i sinovi Šemidini. To su muški potomci Manašea, sina Josipova, po svojim porodicama. ³ A Selofhad, sin Hefera, sina Gileada, sina Makira, sina Manašeova, nije imao sinova nego samo kćeri. Evo im imena: Mahla, Noa, Hogla, Milka i Tirsu. ⁴ One dođoše pred svećenika Eleazara i pred Jošuu, sina Nunova, i pred glavare govoreći: "Jahve je zapovjedio Mojsiju da se i nama dade baština među našom braćom." I dadoše im po Jahvinoj zapovijedi baštinu među braćom njihova oca. ⁵ Tako je dopalo Manašeu deset dijelova, povrh gileadske i bašanske zemlje, koje su s onu stranu Jordana. ⁶ Kćeri Manašeove dobiše baštinu među njegovim sinovima, a zemlja gileadska pripala je drugim sinovima Manaševim. ⁷ Međa je Manašeova išla od Ašera do Mikmetata, koji leži nasuprot Šekemu, a zatim zavijala desno prema Jašibu na izvoru Tapuah. ⁸ Pokrajina Tapuah pripadaše

Manašeu, ali sam Tapuah na međi Manašeovoj pripadaše sinovima Efrajimovim. ⁹ Međa je silazila do potoka Kane. Južno od potoka bili su i ovi gradovi što su Efrajimovim sinovima pripadali između Manašeovih gradova; a zemlja se Manašeova nalazila na sjeveru i izbijala na more. ¹⁰ Područje s juga pripadalo je Efrajimu, na sjeveru Manašeu, a more im bi međa; na sjeveru su graničili s Ašerom, a s Jisakarom na istoku. ¹¹ Manašeu pripadahu u Jisakaru i Ašeru: Bet-Šean sa svojim selima, Jibleam sa svojim selima, stanovnici Dora sa svojim selima, stanovnici En-Dora sa svojim selima, stanovnici Taanaka sa svojim selima, stanovnici Megida sa svojim selima; dakle: tri područja. ¹² Ali Manašeovi sinovi nisu mogli osvojiti te gradove i zato su Kanaanci ostali u tom kraju. ¹³ Ali kad su ojačali sinovi Izraelovi, nametnuše Kanaancima tlaku, ali ih nisu uspjeli protjerati. ¹⁴ Obrate se tada Josipovi sinovi Jošui i upitaju: “Zašto si nam dao u baštinu prema jednom ždrijebu, samo jedan dio, kad smo mnogobrojni i Jahve nas dosad blagoslivljao?” ¹⁵ Jošua im odgovori: “Kad ste narod mnogobrojan, pođite u šumu i krčite ondje sebi zemlje u periškoj i refaimskoj krajini, ako vam je pretijesna gora Efrajimova.” ¹⁶ A sinovi Josipovi rekoše: “Gora nam ova neće biti dosta, a svi Kanaanci koji žive u ravnici imaju željezna kola, oni što su u Bet-Šeanu i selima njegovim i oni koji su u dolini jizreelskoj.” ¹⁷ Tada odgovori Jošua domu Josipovu, i Efrajimu i Manašeu: “Vi ste

brojan narod i imate silnu snagu. Zato nećeš dobiti samo jedan ždrijeb: ¹⁸ neka gora bude tvoja. Ako je šumovita, iskrči je pa će obronci biti posjed doma tvoga. Istjerat ćeš sigurno Kanaance ako i imaju željezna kola, ako i jesu jaki.”

18

¹ Sabrala se zajednica sinova Izraelovih u Šilo, i ondje razapeše Šator sastanka. Sva im se zemlja pokorila. ² Ali ostade među sinovima Izraelovim još sedam plemena koja nisu primila svoje baštine. ³ Tada im reče Jošua: “Dokle ćete oklijevati da pođete i zaposjednete zemlju koju vam je dao Jahve, Bog vaših otaca? ⁴ Izaberite po tri čovjeka iz svakoga plemena, a ja ću ih poslati da popišu svu zemlju za diobu. Kad se vrate k meni, ⁵ razdijelit ću zemlju na sedam dijelova. Neka Juda ostane na svome području na jugu, a Josipov dom neka ostane u svome kraju na sjeveru. ⁶ A vi raspišite zemlju na sedam dijelova i donesite mi amo da bacim ždrijeb za vas ovdje pred Jahvom, Bogom našim. ⁷ Leviti neće imati dijela među vama jer je svećeništvo Jahvino njihova baština; a Gad, Ruben i polovina plemena Manašeova primili su svoju baštinu na istočnoj strani Jordana - onu koju im je dao Mojsije, sluga Jahvin.” ⁸ Spreme se ti ljudi na put, a Jošua zapovjedi onima koji su pošli popisati zemlju: “Idite i obiđite svu zemlju i opišite je, pa se onda vratite k meni da bacim ždrijeb ovdje pred Jahvom u Šilu.” ⁹ Odoše oni ljudi,

prodoše zemljom i u knjigu popisaše sve gradove u sedam dijelova, pa se vratiše k Jošui u tabor u Šilu. ¹⁰ A Jošua baci za njih ždrijeb u Šilu pred Jahvom i ondje razdijeli Jošua zemlju sinovima Izraelovim po njihovim dijelovima plemenskim. ¹¹ I pade ždrijeb na pleme sinova Benjaminovih po njihovim porodicama: utvrdi se da je njihov dio između dijela sinova Judinih i sinova Josipovih. ¹² Sjeverna im se međa protezala od Jordana te išla uza sjeverni obronak Jerihona, uspinjala se sa zapada na goru i završavala se u pustinji Bet-Avenu. ¹³ Odatle je išla k Luzu, k južnom obronku Luza, to jest Betela; spuštala se zatim u Atrot-Adar, kraj brda koje je južno od Donjeg Bet-Horona. ¹⁴ Međa se dalje savijala i okretala sa zapada prema jugu, od gore koja se diže nasuprot Bet-Horonu s juga, i svršavala se kod Kirjat Baala, danas Kirjat Jearima, grada sinova Judinih. To je zapadna strana. ¹⁵ Južna se strana počinjala od granice Kirjat Jearima, pa se pružala na zapad k vrelu Neftoahu; ¹⁶ potom se spuštala međa do kraja gore koja je prema dolini Ben-Hinomu, na sjeveru refaimske nizine, silazila zatim u dolinu Hinom uz Jebusejski obronak i dosegla do izvora Rogela. ¹⁷ Zatim se savijala od sjevera te izlazila na En-Šemeš i doticala Gelilot, koji se diže prema Adumimskom usponu, i silazila na Kamen Bohana, sina Rubenova. ¹⁸ Prolazila je zatim obronkom sa sjeverne strane prema Bet-Haarabi i silazila do Arabe. ¹⁹ Dalje je tekla međa uz obronak Bet-Hogle prema sjeveru i svršavala

se na sjevernom Jeziku Slanog mora, do južnog kraja Jordana. To je južna međa. ²⁰ Jordan je pak bio međa s istočne strane. To je baština sinova Benjaminovih, s njihovim međama unaokolo po porodicama njihovim. ²¹ Gradovi plemena sinova Benjaminovih po porodicama njihovim jesu: Jerihon, Bet-Hogla, Emek Kesis; ²² Bet-Haaraba, Samarajim, Betel; ²³ Avim, Para, Ofra; ²⁴ Kefar Haamona, Ofni i Gaba: dvanaest gradova s njihovim selima. ²⁵ Gibeon, Rama, Beerot; ²⁶ Misper, Kefira i Mosa; ²⁷ Rekem, Jirpeel, Tarala; ²⁸ Sela Haelef, Jebus (to je Jeruzalem), Gibat i Kirjat: četrnaest gradova s njihovim selima. To je baština sinova Benjaminovih po porodicama njihovim.

19

¹ Drugi ždrijeb izađe za Šimuna, za pleme sinova Šimunovih po porodicama njihovim: njihova je baština bila usred sinova Judinih. ² Dodijeljena im je kao baština: Beer Šeba, Šeba, Molada; ³ Hasar Šual, Bala, Esem; ⁴ Eltolad, Betul, Horma, ⁵ Siklag, Bet-Hamarkabot, Hasar Susa, ⁶ Bet-Lebaot i Šaruhen: trinaest gradova i njihova sela. ⁷ Ajin, Rimon, Eter i Ašan: četiri grada s njihovim selima. ⁸ I sva naselja što su oko tih gradova, do Baalat Beera, Ramat Negeba. To je baština plemena sinova Šimunovih po porodicama njihovim. ⁹ Baština je sinova Šimunovih bila od dijela sinova Judinih, jer dio dodijeljen sinovima Judinim bijaše za njih

prevelik. Zato su sinovi Šimunovi dobili svoju baštinu usred njihova područja. ¹⁰ Treći ždrijeb izađe za sinove Zebulunove po porodicama njihovim: njihovo je područje sezalo do Sarida, ¹¹ odakle im se međa na zapadu penjala do Marale, doticala Dabešet i dopirala do potoka koji je nasuprot Jokneamu. ¹² Od Sarida je međa okretala prema istoku, sve do međe Kislot Tabora, odakle je izlazila do Dabrata i uspinjala se do Jafije. ¹³ A odatle je išla opet prema istoku, na Git Hefer i na Ita Kasin, izlazila na Rimon i vraćala se do Nee. ¹⁴ Onda je okretala sa sjevera oko Hanatona i završavala se u dolini Jiftah-Elu. ¹⁵ Pa Katat, Nahalal, Šimron, Jidalu i Betlehem: dvanaest gradova s njihovim selima. ¹⁶ To je bila baština sinova Zebulunovih po porodicama njihovim: ti gradovi s njihovim selima. ¹⁷ Četvrti je ždrijeb izašao za Jisakara, za sinove Jisakarove po njihovim porodicama. ¹⁸ A posjed im je bio: Jizreel, Hakesulot, Šunem; ¹⁹ Hafarajim, Šion, Anaharat; ²⁰ Harabit, Kišjon, Ebes; ²¹ Remet i En-Ganim, En-Hada i Bet-Pases. ²² Potom međa dotiče Tabor, Šahasimu i Bet-Šemeš i izlazi na Jordan: šesnaest gradova s njihovim selima. ²³ To je baština plemena sinova Jisakarovih po porodicama njihovim: ti gradovi s njihovim selima. ²⁴ Peti ždrijeb iziđe za pleme sinova Ašerovih po njihovim porodicama. ²⁵ Njihova je zemlja bila: Helkat, Hali, Beten, Akšaf, ²⁶ Alamelek, Amad, Mišal. Na zapadu je međa doticala Karmel i Šihor Libnat. ²⁷ Zatim je okretala prema sunčanom istoku do Bet-

Dagona i doticala se Zebuluna i doline Jiftahela sa sjevera; protezala se dalje Bet-Haemekom i Neielom i dosegala slijeva Kabul, ²⁸ pa Abdon, Rehob, Hamon i Kanu sve do Velikog Sidona. ²⁹ Međa je tada zavijala prema Rami i do tvrdoga grada Tira te je okretala prema Hosi i izlazila na more. Obuhvaćala je Mehaleb, Akzib, ³⁰ Ako, Afek i Rehob: dvadeset i dva grada s njihovim selima. ³¹ To je baština plemena sinova Ašerovih po porodicama njihovim: ti gradovi i njihova sela. ³² Šesti ždrijeb izađe za sinove Naftalijeve po njihovim porodicama. ³³ Njihova međa ide od Helefa i od Hrasta u Saanimu, od Adami Hanekeba i Jabneela do Lakuma i izbija na Jordan. ³⁴ Potom međa okreće na zapad k Aznot Taboru i pruža se odande prema Hukoku; na jugu se dotiče Zebuluna, na zapadu Ašera, na istoku Jordana. ³⁵ Utvrđeni gradovi bijahu Hasidim, Ser, Hamat, Rakat, Kineret; ³⁶ Adama, Rama, Hasor, ³⁷ Kedeš, Edrej, En-Hasor; ³⁸ Jiron, Migdal-El, Horem, Bet-Anat, Bet-Šemeš: devetnaest gradova s njihovim selima. ³⁹ To je baština plemena Naftalijevih sinova po porodicama njihovim: ti gradovi i njihova sela. ⁴⁰ Izađe sedmi ždrijeb za pleme sinova Danovih po porodicama njihovim. ⁴¹ Područje baštine njihove bilo je: Sora, Eštaol, Ir Šemeš, ⁴² Šaalabin, Ajalon, Jitla, ⁴³ Elon, Timna, Ekron, ⁴⁴ Elteke, Gibeton, Baalat, ⁴⁵ Jehud, Bene-Berak, Gat-Rimon, ⁴⁶ Me-Hajarkon i Harakon s područjem prema Jafi. ⁴⁷ Ali područje sinova Danovih bilo je za njih pretijesno; zato udare Danovi sinovi na Lešem, osvoje ga

i sve pobiju oštricom mača; zaposjednu grad, nastane se u njemu i Lešem prozovu Dan, po imenu Dana, oca svoga. ⁴⁸ To je baština plemena sinova Danovih po porodicama njihovim: ti im gradovi i sela njihova. ⁴⁹ Kada završe diobu zemlje ždrijebom i utvrde njezine međe, dadu Izraelci Jošui, sinu Nunovu, baštinu u svojoj sredini. ⁵⁰ Po zapovijedi Jahvinoj dali su mu grad koji je sebi želio: Timnat-Serah u Efrajimovoj gori; on utvrdi taj grad i nastani se u njemu. ⁵¹ To su baštine koje su svećenik Eleazar i Jošua, sin Nunov, i glavari izraelskih plemena podijelili ždrijebom među plemena izraelska u Šilu, pred Jahvom, na vratima Šatora sastanka. Tako je završena razdioba zemlje.

20

¹ Jahve reče Jošui: ² “Kaži sinovima Izraelovim i reci im: 'Odredite sebi gradove-utočišta za koje sam vam govorio preko Mojsija, ³ da bi onamo mogao pobjeći ubojica koji nehotice ubije koga i da vam budu utočišta od krvnoga osvetnika. ⁴ Ako ubojica utekne u koji od tih gradova, neka stane pred gradska vrata i neka starješinama toga grada iznese svoju stvar. Oni neka ga prime u svoj grad i odrede mu mjesto gdje će prebivati među njima. ⁵ Ako ga krvni osvetnik progoni, ne smiju izručiti ubojicu u njegove ruke: tÓa nehotice je ubio svoga bližnjega, a ne iz mržnje. ⁶ Ubojica neka ostane u tom gradu sve dok ne stupi pred sud zajednice ili do smrti velikoga svećenika koji bude u ono vrijeme.

Tada neka se ubojica vrati i neka ode u svoj grad i svome domu - u grad iz kojega je utekao.”

⁷ I posvete Kedeš u Galileji, u Naftalijevoj gori; Šekem u Efrajimovoj gori; Kirjat-Arbu, to jest Hebron, u Judinoj gori. ⁸ S druge strane Jordana, istočno od Jerihona, odrede Beser u pustinji, u ravnici plemena Rubenova, i Ramot u Gileadu od plemena Gadova, i Golan u Bašanu od plemena Manašeova. ⁹ To su bili gradovi određeni svim Izraelcima i došljacima koji borave među njima: ovamo je mogao uteći svaki koji nehotice drugoga ubije, a da sam ne pogine od osvetničke ruke dok ne izađe na sud, pred zajednicu.

21

¹ Pođoše tada glavari levitskih obitelji k svećeniku Eleazaru i Jošui, sinu Nunovu, i plemenskim glavarima Izraela. ² I rekoše im u Šilu, u zemlji kanaanskoj: “Jahve je zapovjedio preko Mojsija da nam se dadu gradovi gdje ćemo živjeti i pašnjaci oko njih za našu stoku.” ³ Izraelci dadoše levitima od svoje baštine, po zapovijedi Jahvinoj, ove gradove s njihovim pašnjacima. ⁴ Iziđe, dakle, ždrijeb za porodice Kehatove: levitima, potomcima svećenika Arona, pripade trinaest gradova od plemena Judina, Šimunova i Benjaminova; ⁵ ostalim sinovima Kehatovim pripalo je ždrijebom po porodicama deset gradova od plemena Efrajimova i Danova i od polovine plemena Manašeova. ⁶ Sinovi Geršonovi dobiše po porodicama trinaest gradova od plemena Jisakarova, Ašerova i Naftalijeva i

od polovine plemena Manašeova u Bašanu. ⁷ Merarijevim sinovima po njihovim porodicama pripalo je dvanaest gradova od plemena Rubenova, Gadova i Zebulunova. ⁸ Tako Izraelci ždrijebom dodijeliše levitima te gradove s pašnjacima, kako bijaše zapovjedio Jahve preko Mojsija. ⁹ Od plemena sinova Judinih i od plemena sinova Šimunovih dodijeljeni su bili ovi gradovi koji se poimence navode: ¹⁰ sinovima Aronovim u levitskim porodicama Kehatovim, jer je prvi ždrijeb bio za njih, ¹¹ pripade Kirjat-Arba, glavni grad Anakovaca, to jest Hebron, u Judinoj gori, s pašnjacima unaokolo. ¹² Ali polja oko toga grada sa selima unaokolo bila su već dana u baštinu Kalebu, sinu Jefuneovu. ¹³ Sinovima svećenika Arona pripade grad-utočište Hebron s pašnjacima i Libna s pašnjacima; ¹⁴ Jatir s pašnjacima, Eštemoa s pašnjacima, ¹⁵ Holon s pašnjacima, Debir s pašnjacima, ¹⁶ Ašan s pašnjacima, Juta s pašnjacima, Bet-Šemeš s pašnjacima. Dakle, devet gradova od ona dva plemena. ¹⁷ Od plemena Benjaminova: Gibeon s pašnjacima, Geba s pašnjacima, ¹⁸ Anatot s pašnjacima, Almon s pašnjacima. Dakle, četiri grada. ¹⁹ Tako su svećenici, sinovi Aronovi, dobili svega trinaest gradova s njihovim pašnjacima. ²⁰ Ostalim levitima u porodicama sinova Kehatovih ždrijebom su pripali gradovi plemena Efrajimova. ²¹ Dali su im grad-utočište Šekem s pašnjacima njegovim na Efrajimovoj gori, zatim Gezer s pašnjacima, ²² Kibsajim s pašnjacima, Bet-

Horon s pašnjacima. Dakle, četiri grada. ²³ Od plemena Danova dobili su: Elteku s pašnjacima i Gibeton s pašnjacima, ²⁴ Ajalon s pašnjacima i Gat-Rimon s pašnjacima. Dakle, četiri grada. ²⁵ Od polovine plemena Manašeova: Tanak s pašnjacima i Jibleam s pašnjacima. Dakle, dva grada. ²⁶ U svemu: deset su gradova s pašnjacima dobile porodice ostalih sinova Kehatovih. ²⁷ Geršonovim sinovima, porodicama levitskim, dadoše od polovine plemena Manašeova grad-utočište Golan u Bašanu i Aštarot s njihovim pašnjacima. Dakle, dva grada. ²⁸ Od plemena Jisakarova: Kišon s pašnjacima, Dabrat s pašnjacima, ²⁹ Jarmut s pašnjacima i Enganim s pašnjacima. Dakle, četiri grada. ³⁰ Od plemena Ašerova: Mišal s pašnjacima, Abdon s pašnjacima, ³¹ Helkat s pašnjacima i Rehob s pašnjacima. Dakle, četiri grada. ³² Od plemena Naftalijeva: grad-utočište Kedeš u Galileji s pašnjacima, Hamot Dor s pašnjacima i Kartan s pašnjacima. Dakle, tri grada. ³³ Svega Geršonovih gradova po porodicama njihovim bijaše trinaest gradova s pašnjacima. ³⁴ Porodicama sinova Merarijevih, preostalim levitima, dali su od plemena Zebulunova: Jokneam s pašnjacima, Kartu s pašnjacima, ³⁵ Rimon s pašnjacima, Nahalal s pašnjacima. Dakle, četiri grada. ³⁶ S onu stranu Jordana od plemena Rubenova dadoše im grad-utočište Beser s pašnjacima na pustinjskoj visoravni, Jahas s pašnjacima, ³⁷ Kedemot s pašnjacima, Mefaat s pašnjacima. Dakle, četiri grada.

³⁸ Od plemena Gadova: grad-utočište Ramot u Gileadu s pašnjacima, Mahanajim s pašnjacima, ³⁹ Hešbon s pašnjacima, Jazer s pašnjacima. Dakle, četiri grada. ⁴⁰ U svemu bijaše dodijeljeno ždrijebom porodicama sinova Merarijevih, preostalim levitima, dvanaest gradova. ⁴¹ Tako usred baštine sinova Izraelovih bijaše četrdeset i osam levitskih gradova s pašnjacima. ⁴² Svaki je taj grad imao pašnjake unaokolo. Tako je bilo sa svima spomenutim gradovima. ⁴³ Tako je Jahve predao Izraelcima svu zemlju za koju se zakleo da će je dati ocima njihovim. Primili su je u posjed i nastanili se u njoj. ⁴⁴ I dade im Jahve da otpočinu u miru na svim međama, kako se bijaše zakleo njihovim ocima. Nitko im od njihovih neprijatelja ne bijaše kadar odoljeti. Sve im je njihove neprijatelje predao Jahve u ruke. ⁴⁵ Od svih obećanja što ih je Jahve dao domu Izraelovu nijedno ne osta neispunjeno. Sve se ispunilo.

22

¹ Tada sazove Jošua sinove Rubenove i Gadove i polovinu plemena Manašeova ² i reče im: "Izvršili ste sve što vam je Mojsije, sluga Jahvin, zapovjedio i poslušali ste me u svemu što sam vam zapovjedio. ³ Niste ostavili svoje braće unatoč dugom vojevanju do današnjega dana i vršili ste vjerno zapovijedi Jahve, Boga svojega. ⁴ Sada je Jahve, Bog vaš, dao mir braći vašoj, kako im bijaše obećao. Vratite se sada u svoje šatore, u zemlju koju vam je dao Mojsije, sluga Jahvin, u baštinu s onu stranu Jordana. ⁵ Samo pazite da vršite zapovijedi i Zakon što vam ga

dade Mojsije, sluga Jahvin: da ljubite Jahvu, Boga svojega, da uvijek idete putovima njegovim, da čuvate zapovijedi njegove, da se držite uz njega i da mu služite svim srcem i svom dušom.”⁶ I blagoslovi ih Jošua i otpusti, a oni se zatim vrate u svoje šatore.⁷ Mojsije bijaše jednoj polovini plemena Manašeova dao baštinu u Bašanu; a drugoj polovini dade je Jošua usred njihove braće zapadno od Jordana. Otpuštajući ih u njihove šatore, Jošua ih blagoslovi.⁸ I reče im: “Vratite se u svoje šatore s velikim blagom i s mnogom stokom, sa srebrom, zlatom, tučem, željezom i haljinama u izobilju i podijelite plijen od neprijatelja svojih s braćom svojom.”⁹ Vratit će se sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova; odoše od sinova Izraelovih iz Šila u zemlji kanaanskoj da krenu u zemlju gileadsku, na svoju baštinu koju su zaposjeli, kako im je zapovjedio Jahve preko Mojsija.¹⁰ Kad su stigli do jordanskog područja u zemlji kanaanskoj, podigoše sinovi Rubenovi, sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova žrtvenik na Jordanu, žrtvenik velik, izdaleka se vidio.¹¹ Čuli Izraelci gdje se govori: “Evo, sinovi Rubenovi, sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova podigoše žrtvenik prema zemlji kanaanskoj, kod Jordana, na izraelskoj strani.”¹² Na to se skupi sva zajednica sinova Izraelovih u Šilu da pođu u boj na njih.¹³ Izraelci sinovima Rubenovim, sinovima Gadovim i polovini plemena Manašeova u gileadsku zemlju poslaše Pinhasa, sina svećenika Eleazara,¹⁴ i s njime

deset knezova, po jednoga rodovskog glavara od svakoga plemena Izraelova, a svaki je od njih bio glavar obitelji među tisućama porodica Izraelovih. ¹⁵ I kad oni dođoše k sinovima Rubenovim, sinovima Gadovim i polovini plemena Manašeova u zemlju gileadsku, rekoše im: ¹⁶ “Evo što veli sva zajednica Jahvina: 'Što znači nevjera koju činite protiv Jahve, Boga Izraelova? Zašto se odvrghoste danas od Jahve i, podigavši žrtvenik, zašto se bunite protiv Jahve? ¹⁷ Zar vam nije dosta zločina iz Peora, od kojega se nismo očistili do dana današnjega i zbog kojega je došao pomor na zajednicu Jahvinu? ¹⁸ Ako se danas odvrćate od Jahve i bunite se danas protiv njega, neće li se sutra izliti njegov gnjev na svu zajednicu Izraelovu? ¹⁹ Ili vam je možda zemlja vaše baštine nečista? Onda prijedite u zemlju baštine Jahvine, u kojoj je Jahvino Prebivalište, i prebivajte među nama. Ali se ne bunite protiv Jahve i ne bunite se protiv nas dižući sebi žrtvenik mimo žrtvenik Jahve, Boga našega. ²⁰ Nije li se Akan, Zerahov sin, sam ogriješio o 'herem' te se oborila srdžba na svu zajednicu Izraelovu? Zar nije umro zbog krivice svoje?’” ²¹ Tada odgovoriše sinovi Rubenovi, sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova govoreći plemenskim glavarima Izraelovim: ²² “Bog, Bog Jahve, Bog nad bogovima, Jahve zna i neka zna Izrael: ako je to bila pobuna ili nevjernost prema Jahvi, neka nam uskrati svoju pomoć danas; ²³ ako smo podigli žrtvenik da se odvrgnemo od Jahve

i da prinosimo žrtve paljenice, prinosnice i žrtve pričesnice, neka nam onda sudi Jahve!

²⁴ Učinismo to od brige i skrbi i rekosmo: 'Jednoga će dana sinovi vaši reći našima: Što vam je zajedničko s Jahvom, Bogom Izraelovim?

²⁵ Zar nije, sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi, postavio Jahve između vas i nas među našu - Jordan? Vi nemate dijela s Jahvom.' I tako bi sinovi vaši mogli učiniti da se sinovi naši odvrate te ne štuju Jahvu. ²⁶ Zato smo rekli: 'Podignimo žrtvenik, ali ne za žrtve paljenice niti za klanice, ²⁷ nego da bude svjedočanstvo između nas i vas, među potomcima našim, da želimo služiti Jahvi paljenicama, klanicama i pričesnicama. Tako da ne mognu jednom vaši sinovi reći našima: Nemate dijela s Jahvom.' ²⁸ Ako bi kada tako rekli nama i potomcima našim, mogli bismo odgovoriti: 'Pogledajte slog žrtvenika Jahvina što su ga podigli oci naši ne za žrtve paljenice ni klanice, nego za svjedočanstvo između nas i vas.' ²⁹ Nije nam ni na kraj pameti pomisao da se bunimo protiv Jahve i da se odvrćamo od njega dižući žrtvenik za žrtve paljenice, prinosnice i klanice, mimo žrtvenik Jahve, Boga našega, koji je pred njegovim Prebivalištem!" ³⁰ Kad svećenik Pinhas, knezovi zbora i glavari izraelskih plemena koji su bili s njim čuše riječi koje im rekoše sinovi Gadovi, sinovi Rubenovi i sinovi Manašeovi, umiriše se. ³¹ Tada svećenik Pinhas, sin Eleazarov, odgovori sinovima Rubenovim, sinovima Gadovim i sinovima Manašeovim: "Spoznali smo sada da je Jahve među nama, jer mu se niste iznevjerili: tako ste sačuvali

sinove Izraelove od kazne Jahvine.” ³² Svećenik Pinhas, sin Eleazarov, i knezovi odoše od sinova Rubenovih i sinova Gadovih i vratili se iz zemlje gileadske u kanaansku k sinovima Izraelovim i kazaše im odgovor. ³³ Izraelovim sinovima bijaše drag taj odgovor: hvalili su Boga i odustali su od nauma da udare na njih i da opustoše zemlju u kojoj su živjeli sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi. ³⁴ Sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi nazvali su žrtvenik “Ed” - “Svjedočanstvo”, jer rekoše: “To je svjedočanstvo među nama: Jahve je Bog.”

23

¹ Protéklo je mnogo dana kako je Jahve dao Izraelu da otpočine od svih neprijatelja unaokolo. I Jošua bijaše ostario, zašao u godine. ² Dozva zato Jošua sve Izraelce, starješine, glavare, suce i upravitelje njihove i reče im: “Ostario sam i odmakao u godinama. ³ Vi ste bili svjedoci svega što je Jahve, Bog vaš, pred vašim očima učinio svim narodima radi vas: Jahve, Bog vaš, borio se za vas. ⁴ Vidite, razdijelio sam ždrijebom u baštinu vašim plemenima sve narode koji su ostali i sve one narode koje sam istrijebio od Jordana do Velikog mora na zapadu. ⁵ Jahve, Bog vaš, sam će ih goniti ispred vas i otjerat će ih ispred vas i zaposjest ćete njihovu zemlju, kao što vam je obećao Jahve, Bog vaš. ⁶ Budite, dakle, postojani i sve čvršći u tome da čuvate i vršite sve što je napisano u Knjizi zakona Mojsijeva i da ne odstupite od toga ni desno ni lijevo. ⁷ Ne miješajte se s tim narodima

koji ostadoše među vama; i ne spominjite imena njihovih bogova niti se kunite njima; nemojte im služiti i ne klanjajte se njima. ⁸ Nego se držite Jahve, Boga svoga, kako ste činili do danas. ⁹ Jahve je protjerao ispred vas velike i moćne narode i nitko se nije do danas mogao održati pred vama. ¹⁰ Jedan je od vas tjerao pred sobom tisuću, jer se Jahve, Bog vaš, borio za vas, kao što vam je obećao. ¹¹ Brižno pazite da ljubite Jahvu, Boga svojega, jer se radi o vašem životu. ¹² Jer ako se odmetnete i prionete uz ostatak onih naroda koji preostaše među vama i s njima se povežete tazbinom i pomiješate se s njima i oni s vama, ¹³ znajte dobro da će Jahve, Bog vaš, prestati goniti te narode ispred vas; oni će vam postati zamka i mreža, bit će bič bokovima vašim i trnje očima vašim, sve dok se ne iselite iz ove dobre zemlje koju vam dade Jahve, Bog vaš. ¹⁴ Evo, ja krećem danas na put kojim je svima poći. Spoznajte i priznajte svim srcem svojim i svom dušom svojom: ni jedno od svih obećanja koja vam je dao Jahve, Bog vaš, nije ostalo neispunjeno. ¹⁵ I kao što vam se ispunilo svako obećanje što vam ga je dao Jahve, Bog vaš, tako će Jahve ispuniti i svaku prijetnju dok vas ne izbriše s lica ove dobre zemlje koju vam je dao Jahve, Bog vaš. ¹⁶ Ako prekršite Savez koji je Jahve, Bog vaš, sklopio s vama; ako budete služili drugim bogovima i klanjali se njima, buknut će gnjev Jahvin na vas i nestat će vas ubrzo iz dobre zemlje koju vam je Jahve dao.”

24

¹ Jošua potom sabra sva plemena Izraelova u Šekem; i sazva starješine Izraelove, glavare, suce i upravitelje njihove i oni stadoše pred Bogom. ² Tada reče Jošua svemu narodu: "Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Nekoć su oci vaši, Terah, otac Abrahamov i Nahorov, živjeli s onu stranu Rijeke i služili drugim bogovima. ³ Ali sam ja uzeo oca vašega Abrahama s one strane Rijeke i proveo ga kroza svu zemlju kanaansku, umnožio mu potomstvo i dao mu Izaka. ⁴ Izaku dadoh Jakova i Ezava. Ezavu sam dao goru Seir u posjed. Jakov i sinovi njegovi otišli su u Egipat. ⁵ Tada sam poslao Mojsija i Arona i udario sam Egipat kaznama koje sam učinio u njemu i tada sam vas izveo. ⁶ Izveo sam oce vaše iz Egipta i stigli su na more; Egipćani su progonili vaše oce bojnim kolima i konjanicima sve do Mora crvenoga. ⁷ Zavapili su tada Jahvi i on je razvukao gustu maglu između njih i Egipćana i naveo ih u more koje ih je prekrilo. Vidjeli ste svojim očima što sam učinio Egipćanima; zatim ste ostali dugo vremena u pustinji. ⁸ Nato sam vas uveo u zemlju Amorejaca, koji žive s onu stranu Jordana. Zaratiše s vama i ja ih dadoh u vaše ruke; uzeli ste u baštinu zemlju njihovu jer sam ih ja ispred vas uništio. ⁹ Tada se digao moapski kralj Balak, sin Soporov, da ratuje s Izraelom i on pozva Bileama, sina Beorova, da vas prokune. ¹⁰ Ali ja ne htjedoh poslušati Bileama: morade vas on i blagosloviti, i spasih vas iz njegove ruke. ¹¹ Onda ste prešli preko

Jordana i došli u Jerihon, ali su glavari Jerihona povelili rat protiv vas - kao i Amorejci, Perizani, Kanaanci, Hetiti, Girgašani, Hivijci i Jebusejci - ali sam ih ja predao u vaše ruke. ¹² Pred vama sam poslao stršljene koji su ispred vas tjerali dva kralja amorejska: nemaš što zahvaliti svome maču ni svome luku. ¹³ Dao sam vam zemlju za koju se niste trudili i gradove koje niste gradili i u njima se nastaniste; i vinograde vam dadoh i maslinike koje niste sadili, a danas vas hrane.' ¹⁴ I zato se sada bojte Jahve i služite mu savršeno i vjerno! Uklonite bogove kojima su služili oci vaši s onu stranu Rijeke i u Egiptu i služite Jahvi! ¹⁵ Međutim, ako vam se ne sviđa služiti Jahvi, onda danas izaberite kome ćete služiti: možda bogovima kojima su služili vaši oci s onu stranu Rijeke ili bogovima Amorejaca u čijoj zemlji sada prebivate. Ja i moj dom služiti ćemo Jahvi." ¹⁶ Narod odgovori: "Daleko neka je od nas da ostavimo Jahvu a služimo drugim bogovima. ¹⁷ Jahve, Bog naš, izveo je nas i naše oce iz Egipta, iz doma robovanja, i on je pred našim očima učinio velika čudesa i čuvao nas cijelim putem kojim smo išli i među svim narodima kroz koje smo prolazili. ¹⁸ Još više: Jahve je ispred nas protjerao sve narode i Amorejce, koji su živjeli u ovoj zemlji. I mi ćemo služiti Jahvi jer je on Bog naš." ¹⁹ Tada reče Jošua narodu: "Vi ne možete služiti Jahvi, jer je on Bog sveti, Bog ljubomorni, koji ne može podnijeti vaših prijestupa ni vaših grijeha. ²⁰ Ako ostavite Jahvu da biste služili tuđim bogovima, okrenut će se protiv vas i uništiti će vas, pošto

vam je bio dobro činio.” ²¹ A narod odgovori Jošui: “Ne, mi ćemo služiti Jahvi!” ²² Na to će Jošua narodu: “Sami ste protiv sebe svjedoci da ste izabrali Jahvu da mu služite.” Odgovoriše mu: “Svjedoci smo.” ²³ “Maknite, dakle, tuđe bogove koji su među vama i priklonite svoja srca Jahvi, Bogu Izraelovu.” ²⁴ Odgovori narod Jošui: “Služit ćemo Jahvi, Bogu svojemu, i glas ćemo njegov slušati.” ²⁵ Tako sklopi Jošua toga dana Savez s narodom i utvrdi mu uredbu i zakon. Bilo je to u Šekemu. ²⁶ Jošua upisa te riječi u Knjigu zakona Božjega. Zatim uze velik kamen i stavi ga ondje pod hrast koji bijaše u svetištu Jahvinu. ²⁷ Zatim reče Jošua svemu narodu: “Gle, ovaj kamen neka nam bude svjedokom jer je čuo riječi što ih je govorio Jahve; on će biti svjedok da ne zatajite Boga svoga.” ²⁸ Tada Jošua otpusti narod, svakoga na njegovu baštinu. ²⁹ Poslije ovih događaja umrije Jošua, sin Nunov, sluga Jahvin, u dobi od sto deset godina. ³⁰ Sahraniše ga u kraju što ga je baštiniu u Timnat Serahu, u Efrajimovoj gori, sjeverno od gore Gaaša. ³¹ Izrael je služio Jahvi svega vijeka Jošuina i svega vijeka starješina koje su Jošuu nadživjele i vidjele sva djela što ih je Jahve učinio Izraelu. ³² Kostri Josipove, koje su sinovi Izraelovi sa sobom donijeli iz Egipta, pokopali su u Šekemu, na zemljištu koje Jakov bijaše kupio od sinova Hamora, oca Šekemova, za stotinu srebrnjaka i koje je pripalo u baštinu sinova Josipovih. ³³ Umrije i Eleazar, sin Aronov, i pokopaše ga u Gibej, koja je pripadala njegovu

sinu Pinhasu a nalazila se u Efrajimovoj gori.

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source
files dated 17 Dec 2019

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7